

மலலகை

"MALLIKAI" PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: லாமுனிக ஜீவா

**ESTATE SUPPLIERS
COMMISSION
AGENTS**

★
**VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS**

★

Dial

2 6 5 8 7

to

E. SITTAMPALAM & SONS

**223, Fifth Cross Street,
Colombo-11.**

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

164

செப்டம்பர் - ஒக்டோபர் - 1982

பத்னெட்டாவது ஆண்டு

பெருமக்கள் அனைவருக்கும் நன்றி!

இந்த நாட்டு இலக்கிய ரஸிகர்களை நினைத்து ரொம்ப ரொம்ப பப் பூரிப்படைகின்றோம், நாம்.

எவர் என்ன சொன்ன போதிலும் கூட, ரஸிகப் பெருமக்களும் தரமான வாசகர்களும் இந்த நாட்டு நல்லிலக்கியங்களை மனதார வரவேற்று நிற்பார்கள் என்பதை நாம் நமது அனுபவ பூர்வமாகவே தெரிந்து கொண்டோம்.

யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலும் நடைபெற்ற மலர் வெளியீட்டு — மலர் அறிமுக — விழாக்களில் வந்திருந்து மல்லிகையை — அதன் சீரிய நற்பணியை — கௌரவித்த பெருமக்களைப் பார்த்த போது மெய்யாகவே உடல் சிலிர்த்துப் போய்விட்டோம்.

நமது உழைப்பும் பணியும் யார் யாரிடமெல்லாம் போய்ச் சென்றடைய வேண்டுமோ அவர்களை அவைகள் சென்றடைந்தது மட்டுமல்ல, மல்லிகையின் ஆக்கபூர்வமான நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கேற்க வைத்துள்ளது என்பதை நேர்முகமாக அறியும்போது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

மல்லிகையைக் கௌரவித்த அனைவருக்கும் நமது நன்றி!

மலர் வேலை காரணமாக துண்டு விழுந்த நாட்களைச் சமன் படுத்துவதற்காக செப்டம்பர் இதழ் சேர்ந்து ஒக்டோபர் இதழாக வருகின்றது.

நம்மைக் கௌரவித்துக் கனம் பண்ணும் நெஞ்சங்களுக்காக மேலும் உழைப்பதில் பெருமிதமடைகின்றோம்.

தொடர்ந்து மல்லிகை ஆக்கபூர்வமான திசைவழிகளில் செல்வதற்கு உங்களது ஆலோசனைகளை நல்குங்கள்.

— ஆசிரியர்

மல்லிகை 234 B, — கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்
மல்லிகையில் வரும் கதைகள், சம்பவங்கள் அனைத்தும் கற்பனையே.

பெய்கூட்டில் நடந்த—

படுநாசப் படுகொலை!

உலகத்தின் மனச் சாட்சியே ஒரு சணம் திகைத்துத் திக்கு முக்காடிப் போய் விட்டது!

லெபனான் தலை நகரான பெய்கூட்டில் சமீபத்தில் அகதி முகாம்களில் தஞ்சம் புகுந்திருந்த சுமார் புவாயிரம் பாலஸ்தீனிய அகதிகளை — ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள், வயோதிகர்கள், நோயாளிகள் போன்றோர்களை — மிக மிக மீலேச்சத்தனமான முறையில் இஸ்ரேலிய ராணுவச் சண்டாளர்கள் நர வேட்டையாடிக் கொன்று குவித்துள்ளதைக் கேட்டு மனுக்குலமே திடுக்கிட்டது.

திடீர்த் தாக்குதல் ஒன்றை இஸ்ரேலிய ராணுவக் குண்டர்கள் அகதி முகாம்களில் நடத்தி அந்த முகாம்களைப் பிணக்காடாக் கியதைச் செய்திகள் மூலம் அறிந்த போது, மனித குலமே வெட்கத்தால் தலை குனிந்து வீரிட்டுக் கதறியது.

நாடற்ற நாடோடிகள் அவர்கள். தாயகம் அற்ற அநாதைகள் அவர்கள். இருக்க இடமற்றவர்கள் அவர்கள். எந்தவிதமான பாதுகாப்புமற்றவர்கள் அவர்கள். அல்லல்பட்டு, அவதிப்பட்டு அங்குமிங்கும் கால் நடைகளைப் போல விரட்டப்பட்டுத் திரியும் இந்தப் பாலஸ்தீனிய மக்கள் மீது இத் தாக்குதல் நடத்தப் பட்டது ஏதோ தற்செயல் நிகழ்ச்சியல்ல.

முழு பாலஸ்தீனிய மக்களையும் பூண்டோடு அழித்துத் துவைவப் பதன் ஆரம்பக் சட்ட வேலையையே இஸ்ரேலிய ராணுவக் கொடுங்கோலர்கள் செய்திருக்கின்றனர். இதவே அவர்களது அடித்தள நோக்கமாகும்.

இவர்களை உயிருடன் விட்டு வைத்தால் பின்னர் எப்போ ஒரு காலத்தில் தமது தாயகத்தை மீட்டெடுத்து விடுவார்கள், அதனால் தமது ஆக்கிரமிப்புக்கு மரண அடி கொடுப்பார்கள் என்ற அச்சத்தின் காரணமாகவும் கரங்களில் அமெரிக்கன் கொடுத்துள்ள கனமான ஆயுத பலம் இருக்கின்றதென்ற கொழுப்பு உணர்வுடனும் இந்தக் கோர தாண்டவத்தை ஆடியிருக்கின்றார்கள்.

தனக்கும் இக் கோரப் படுகொலைக்கும் சம்பந்தமே இல்லை என்பது போல அமெரிக்க ஆளும் கும்பல் உலகத்தின் கவனத்தின் முன் நடிக்க முனைகின்றது.

இப் படுநாசப் படுகொலைக்குத் தார்மிக ரீதியாகவும் ஆபுத உதவி காரணமாகவும் தட்டிக் கொடுத்துக் கொம்பு சீவி விட்ட தன் முனைப்பாகவும் அமெரிக்க ஆளும் கும்பலும் இந்தப் படு கொலைக்கு உடந்தை என உலக மக்களில் கணிசமானவர்கள் உறுதியாக இன்று நம்புகின்றனர்.

நாஜி ஹிட்லர் காசத்தில் — இரண்டாவது யுத்த சமயத்தில் — முகாம்களில் அடைத்து வைக்கப்பட்டு யூத மக்கள் கும்பல் கும்பலாக நச்சுப் புகையூட்டிச் சாகடிக்கப்பட்டதை உலக மக்களே கேட்டுக் கொதிப்படைந்தார்கள், ஆத்திரப்பட்டார்கள்.

முடிவில் அந்தக் கொடிய மனுக்குல விரோதி ஹிட்லர் தோற்கடிக்கப்பட்டான்.

தன்னைத் தானே அழித்துக் கொண்டான்.

அந்த நாஜி ஹிட்லரின் பேரழிவுச் சதிகளில் இருந்து தப்பிப் பிழைத்தவர்களின் சந்ததியினரே இந்தக் கொடூரப் படுகொலைக்குக் காரண கர்த்தாக்களாக விளங்கியுள்ளனர் என்பதும் கவனிக்கத் தக்கது.

முன்னொரு காலத்தில் ஜெர்மனிய நாஜிக் கும்பல் சர்வதேச ரீதியாகவும் தேசிய மட்டத்திலும் யூத இன மக்களைச் சங்காரம் செய்த போது உலக ஜனநாயக சக்திகள், மனித உணர்வுகளையும் உரிமைகளையும் மதிப்பவர்கள், முற்போக்கான சமூக மாற்றங்களை விரும்பும் மக்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு இந்தச் சங்கரிப்பு நர வேட்டைக்கு எதிர்க் குரல் கொடுத்ததுடன், ஒருங்கு சேர்ந்து நின்று, அந்த இனச் சங்காரத்தின் சூத்திரதாரிகளான நாஜிக் கும்பலையும் அதன் தலைவனான ஹிட்லரையும் இந்தப் யூமி மண்ணில் இருந்தே துடைத்து அழித்து விட்டனர்.

உலக மனுக் குலம் அன்று யாருடைய வாழும் மனித உரிமைக்காகப் போர்க் குரல் கொடுத்ததோ, இன்று அவர்களுக்கெதிராக வாழும் உரிமை கேட்டு நிற்கும் பாலஸ்தீன மக்களின் மனித உரிமைக்காக அணிவகுத்துக் குரல் கொடுக்கின்றது.

இத்தனைக்கும் அரேபிய நாட்டு மக்களும் அரசுகளும் தமக்குள் மோதிக் கொண்டு தம்மைத்தாமே இழிவு படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

பொது எதிரி கொக்கரிக்கின்றான், கூட்டுக் கொலை செய்கின்றான். வெறியாட்டம் ஆடுகின்றான்.

ஹிட்லரையே பரவாயில்லை, நல்லவன் எனச் சொல்ல வைத்து விட்டனர் இஸ்ரேலிய ராணுவக் குண்டர்கள்.

‘தகவம்’

இராசையா மாஸ்டர்

‘வசீகரன்’

கொழும்பில் கலை இலக்கிய மட்டத்தினர் மத்தியில் ‘மாஸ்டர்’ என அழைக்கப்பட்டால் அது இராசையா மாஸ்டரையே குறிக்கும் என சட்டென்று உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

பண்பாளர், அன்பாளர், எவரது மனதையும் புண்படுத்தாமல் பழகும் இனிய நெஞ்சத் தவர்; ஓய்வு பெற்ற போதிலும் கூட, சளைக்காமல் சுறுசுறுப்பாகக் காரியமாற்றும் செயல் ஆளர்.

நீண்ட நெடுங்காலமாகவே எழுத்துத் துறையில் ஆர்வமும் பரிச்சயமும் கொண்டு செயலாற்றி வரும் இவரை ‘வானொலி அண்ணை’ என்று சொன்னாலே நூற்றுக் கணக்கான குழந்தைகள் இவரைப் புரிந்து கொண்டு விடும். ரேடியோவுக்கு ஏற்ற மெருகேறிய குரலமைப்பால் இவர் குழந்தைகளை மாத்திரமல்ல, பல பெற்றோர்களையும் வசீகரித்தும் கொண்டவர்.

இவரது முன் முயற்சியாலும் அசையாத வைராக்கிய உணர்விலையேயுமே ‘தகவம்’ என்ற இலக்கிய அமைப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவரையும் இவரது மனப் பண்புகளையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்ட நெருங்கிய

நண்பர்களின் பலமே இவரது ஆதாரம். சக்தி; பயன்பாடு எனலாம். ‘தகவம்’ கடந்த சில ஆண்டுகளுக்குள் இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகளுக்கும் இலக்கியத்திற்கும் செய்து வரும் தொண்டு அளப்பரியது. வருங்காலத்திலும் தகவத்தின் தொண்டு விதந்தோதப்படும் என்றால் அதன் பின்னணியாகத் திகழ்ந்த மாஸ்டரின் விடா முயற்சியும் உழைப்புமே அதற்குக் காரணங்களாக அமையும் எனலாம்.

தகவம் இதுவரையும் பல இலக்கியக் கூட்டங்களையும் ஆய்வரங்குகளையும் நூல் வெளியீடுகளையும் செய்து இந்த நாட்டில் ஓர் இலக்கிய அமைப்பாக ஆக்கபூர்வமான செயல்களைச் செய்து வருகின்றது. சென்னையில் உள்ள ‘இலக்கியச் சிந்தனை’ அமைப்புப் போன்று இங்கும் இது செயல்பட்டு வருகின்றது. இந்த நாட்டில் சஞ்சிகை பத்திரிகைகளில் வரும் சிறந்த சிறுகதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை அதன் ஆசிரியர்களுக்குப் பரிசளித்து வருகின்றது. அதேபோல சிறந்த நாவல்களுக்கும் பரிசளித்துள்ளது.

இந்த அமைப்பின் மூலவேர் இவர்தான் என்பது பலருக்கு

வெளியே தெரியாது; அவ்வளவு தன்னடக்கமுள்ளவர்.

சில சமயங்களில் இந்தத் தன்னடக்கமே தேவைதானே எனச் சிலரைச் சிந்திக்க வைப்பவர். ஏனெனில் சுய விளம்பரத் திறகில்லாது போனாலும் சில முன் முயற்சிகளுக்காகவாவது தன்னை இனங் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும். இது காலத்தின் தேவையும்கூட.

இவர் மாத்திரமல்ல இவரது குடும்பமே ஒரு இலக்கிய ஆர்வ மிக்க குடும்பமாகும். மனைவி, மகள், மரும்கன் போன்றோரின் ஆர்வமும் பங்களிப்பும் மனங் கொள்ளத் தக்கவை.

எந்தக் கருத்துள்ளவர்களாக இருந்தாலும் மாஸ்டர் நெருக்கமான ஒரு நண்பனைப் போல அவர்களுடன் பேசிப் பழகி, அவர்களின் நெஞ்சில் ஒரு தனி

யான இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்வார்.

இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு இவர் தனியாக உற்சாகமூட்டி அவர்களின் திறமையை வெளிக் கொண்டு வருவதில் தனி அக்கறை காட்டி வருபவர்.

அளவுக்கு மீறின தன்னடக்கம் கூட, பொது வாழ்க்கையில் ஒரு குறைபாடாகும். காரணம் மக்கள் உண்மையானவர்களையும் திறமைசாலிகளையும் ஆற்றலுள்ளவர்களையும் இனங் காண இது தடையாக அமைந்து விடுவதுண்டு. மாறாகப் போலிகளும் சந்தர்ப்பவாதிகளும் "ஆல் பருத்தால் அங்கே அரசு பழுத்தால் இங்கே!" எனப் பக்கப் பாட்டுப் பாடி வயிறு வளர்க்கும் முதுகு சொறியும் கூட்டமும் தான் பொது வாழ்க்கையில் பல்கிப் பெருகி வரும் ஆபத்தும் ஏற்பட வழி பிறக்கும். ●

‘இரசிகமணி’

நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி

இப் போட்டியில் ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பங்கு கொள்ளலாம்.

கதைகள் சமூகப் பிரச்சினை, மண் வாசனை மிக்கனவாகவும், சொந்தப் படைப்பாகவும் இருக்க வேண்டும்.

15-10-82க்கு முன் செயலர் சன்மார்க்க சபை, குரும்ப சிட்டி, தெல்விப்பளை என்ற முகவரிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

அதி சிறந்த முதல் இரண்டு கதைகளுக்கும் முறையே 200-ம் 100-ம் பரிசு வழங்கப்படும்.

இருட்டுக் கனவான்!

டொமினிக் ஜீவா

1961-ம் ஆண்டு எனது சிறுகதைத் தொகுதியான 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' பரிசு பெற்ற வருஷம்.

அதைப் பாராட்டிப் பலரும் என்னை வாழ்த்தியும் எனது எழுத்துப் பணி சிறக்க உற்சாகப் படுத்தியும் கடிதங்கள் வரைந்திருந்தனர்.

இதே கால கட்டத்தில் ஒரு நாள், ஓர் இளைஞர் கடிதமொன்றைக் கொண்டு வந்து தந்தார். அந்தக் கடிதம் இன்னும் எனது நிரந்தர பைலில் இடம் பெற்றுள்ளது. 'நீங்கள் எழுதிய தண்ணீரும் கண்ணீரும் எனும் கதை நூலைப் படிப்பதற்கு ஆசைப்படுகின்றேன். இப்போது தான் இக்கால எழுத்தாளர் படைப்புக்களைப் படிக்க வசதி உண்டானது. நூலில் ஒரு பிரதியைப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்' என அக்கடிதம் கேட்டுக் கொண்டது. அந்த விகிதத்தை வரைந்திருந்தவர் ஒரு பண்டிதராவார்.

இந்தக் காலத்தில்தான் என்னுடன் நெருங்கிய இலக்கியத் தொடர்பு இல்லாது போனாலும், ஆர்வமும் அறியும் முயற்சியும் கொண்ட இளைஞர் சிந்தனையாளர் தெனியான், தான் பயிலும்

ஆசிரியக் காலசாலையில் ஒருநாள் தமிழ் வகுப்பில் நடந்த சம்பவத்தை எனக்கு எழுத்தில் வடித்துத் தந்திருந்தார். 'இலக்கிய வகுப்பெடுக்கும் பண்டிதர் ராமாயணப் பாடம் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் போது அதை இடைநடுவில் நிறுத்திவிட்டு 'உங்களுக்கெல்லாம் ஒரு எக்கச்சக்கமான புதுமை ஒன்று சொல்லப் போறன். இந்த முறை சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு ஆருக்குக் கிடைச்சிருக்குத் தெரியுமே?— ஒரு நாவிதனுக்கு!' என ஒரு நமிட்டுச் சிரிப்புடன் சொல்லி வைத்தாராம்,

தனக்கு இது சுருக்கென்று பட்டதாம்.

இதிலிருந்து அந்தப் பண்டிதரின் சாதி வெறி உணர்வைப் புரிந்து கொண்டதுடன் உங்கள் மீதுள்ள காழ்ப்புணர்ச்சியையும் தெரிந்து கொண்டேன்' எனத் தெனியான் தகவலாகத் தெரிவித்திருந்தார்.

இந்தக் கடிதம் வந்த ஒரு சில தினங்களுக்குள்தான் இப்படியொரு வேண்டுகோளும் வந்திருந்தது:

நான் ஒரு பிரதியை எடுத்து அதில் எனது அன்பளிப்பு இனனருக்கு என எழுதிக் கையெழுத்

திட்டு, கடிதம் கொண்டு வந்த இளைஞரிடம் அதைக் கொண்டு போய்ப் பண்டிதரிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டேன்.

ஒரு பக்கம் பண்டிதர் கூட்டம் என்னைக் கொச்சைப்படுத்துகிறது. இன்னொரு பக்கம் நூலைத் தரவேண்டும் எனவே நான்கொள் விடுகிறது. இரண்டு பக்கமும் என்னை நிராகரிக்காமல் நினைவில் வைத்துள்ளதே என்ற மனத்திருப்தி எனக்கு.

அந்த ஆண்டுக் கடைசி மாதத்தில் பாராட்டு விழா சம்பந்தமாக நான் கொழும்பு செல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை. நண்பன் ஒருவனைத் தேடி வெள்ளத்தை சென்றேன். தமிழ்—ஆங்கில மொழிகளில் நல்ல புலமையும் பாண்டித்தியமும் பெற்ற அந்த நண்பரை அறையில் சந்தித்தேன்.

என்னைக் கண்டதும் அவர் உற்சாகமாக வரவேற்றார். முடிவில் விடைபெறப் போகும் பொழுது 'உனக்கொரு அதிசயம் காட்டப் போகிறேன். பார்த்து விட்டுப் போ!' எனச் சொல்லிவிட்டு, உள்ளே போய் வந்து ஒரு கடிதத்தை என்னிடம் தந்தார். தந்துவிட்டுச் சொன்னார்: 'இது எனக்கு நேரடியாக வந்த கடிதமல்ல. நண்பன் ஒருவனுக்கு வந்த கடிதம். நான் வடிவா இங்கிலீஸிலை மொழிபெயர்ப்பெண்டு என்னட்டைத் தந்திருக்கிறான்!' எனச் சொல்லிவிட்டு புத்தகப் பிரதியையும் தந்தான்.

கடிதம் அப்போதைய சாஷித்திய மண்டலக் காரிய தரிசியாகக் கடமையாற்றிய திரு. கே. ஜி. அமரதாலாவுக்கு எழுப்பப்பட்டிருந்தது. தண்ணீரும் கண்ணீரும் என்ற நூலுக்குப் பரிசு கொடுத்திருப்பதைக் கண்டித்தும்

அந்நூலில் அநேகம் இலக்கணப் பிழைகள் விரவிக் காணப்படுவதாகக் குற்றஞ் சாட்டியும் இப்படியான நூலுக்குப் பரிசு கொடுத்திருப்பதே மாபெரும் தவறு எனச் சுட்டிக் காட்டியும் கடித வாசகங்கள் அமைந்திருந்தன. அத்துடன் நமது நன்னூல் சூத்திரத்தின்படி ஆசிரியருக்குக் குலம்—கோத்திரம் மிக மிக முக்கியமான அமிசம் என்பதைக் குறிப்பிட்டு, எனவே இந்நூலாசிரியரை நீண்ட காலமாக எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். குலதர்மப்படி கூட, நன்னூல் சூத்திரத்திற்கமைய இதை ஒரு நூலாகவே கருதியிருக்கக் கூடாது என்று அக் கடிதம் கூறியது. இத்தூடன் அந்த நூலின் ஒரு பிரதியை உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன். உதாரணத்துக்கு அதனுள்ளே இருக்கும் இலக்கணப் பிழைகள் மலிந்த வசனங்களை சிவப்பு அடிக்கோடிட்டும் காட்டியுள்ளேன் எனப் பிறகுறியும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது.

மொத்தமாகப் பார்க்கப் போனால் இந்த நூலை இழிசனர் இலக்கியம் என்ற நான் துணிந்து கூறுவேன்' என முடித்திருந்தார்.

புத்தகத்தைப் பிரித்துப் பார்த்தேன்.

பக்கத்துக்குப் பக்கம் சிவப்புக் கோடுகள் அந்த நூலை அசிங்கப்படுத்திக் குத்திக் குதறிக் கிழித்திருந்தன.

மனதில் ஒரு சந்தேகத்துடன் முகப்புப் பக்கத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். அன்பளிப்பு இன்னொருக்கு என நான் எழுதிக் கையெழுத்திட்டிருந்த எழுத்துக்கள் என்னைப் பார்த்துப் பரிதாபமாக இளித்தன.

எனக்கோ உணர்ச்சிகளையும் மீறிவிட்ட ஆத்திரம். ஆங்காரமான கோபம்.

என்னைப் பற்றிக் குற்றஞ் சொல்வதையோ எனது படைப்புக்களை விமர்சன ரீதியாக யாரும் கிறிக் கிழிப்பதையோ நான் அவ்வளவாக இலட்சியம் செய்வதில்லை. காலம்தான் அதிசிறந்த விமர்சகன் என்பது எனது எண்ணம். ஆனால் நான் அன்பளிப்பாக வெகு கௌரவத்துடன் அளித்த ஒரு பரிசுப் பொருளை இப்படியான சின்னத்தன நோக்குடன் மட்டரகமாகப் பாவித்து நடந்து கொண்ட பண்டிதர் மேல் எனக்கு வெறுப்புக் கலந்த ஆத்திரம் ஏற்பட்டது,

பொதுவாகப் பண்டிதர்களுக்கும் எங்களுக்கும் இலக்கியக் கருத்தோட்டம் சம்பந்தமாக அபிப்பிராய முரண்பாடுகள் இருந்தனவே தவிர, இப்படியான சின்னத்தனங்கள் என்றுமே நிலவியதில்லை. வித்துவான் வேந்தரை ரொம்பவும் மதிப்பவன் நான். மல்லிகையின் 5-வது இதழிலேயே அவரது அட்டைப் படத்தைப் போட்டு அவருக்கு விசேஷ மலர் வெளியிட்டிருக்கின்றேன். பரிசு பெற்ற காலத்தில் கூட அவர் வீதியில் என்னைக் கண்டால் மிகவும் உற்சாகமாக என்னைப் பாராட்டுவார். அதே போலத்தான் வித்துவான் ஆறு முகமும். அதே போலத்தான் பண்டிதர் வீரகத்தி, பண்டிதர் ஆசினாதரும், மற்றும் பலரும்.

ஆனால் இந்தப் பண்டிதரின் இந்தக் கீழ்த்தரமான செய்கை என் மனதை வெகுவாகப் பாதித்துவிட்டது.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த பின்னர் சந்திக்குச் சந்தி நின்று பிரசாரம் செய்தேன். 'இந்தப் பண்டிதரைத் தெருவில் எங்கு கண்டாலும் அவர் தமிழர் பண்பாட்டுடன் சதா தோன்றிப் போட்டிருக்கும் சால்வையைப்

பிடுங்கிப் பறிப்பேன்!' எனச் சபதமிட்டேன். யாராவது நியாயம் கேட்க வந்தால் இந்தப் பண்டிதர் செய்த தப்பிவித்தனத்தைப் பகிரங்கப்படுத்துவேன்!' எனச் சபதமிட்டுச் சூளுரைத்தேன்.

அடிக்கடி யாழ்ப்பாண நகருக்கு வந்து போகும் பண்டிதரை நகரத் தெருப் பக்கங்களிலேயே காணக் கிடைக்கவில்லை.

— இலக்கிய உலகிலும் சரி, கருத்துலகிலும் சரி இப்படியான காடைத்தனத்தை — ரௌடி சத்தை — நான் என்றுமே விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டவனல்ல. கருத்தைக் கருத்தால்தான் வெல்ல வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையுள் எவன். ஆனால் அயோக்கியத்தனத்திற்குப் பதில் அதே அயோக்கியத்தனந்தான் என்ற அசையாத அபிப்பிராயமுள்ளவன்.

எனது கொக்கரிப்பு அவரது காதுகளுக்கு எட்டிவிட்டது போலும்.

ஒருநாள் தோழர் கார்த்தி கேசன் என்னைத் தேடி வந்தார்; நான் என் வாழ்க்கையிலேயே மிகவும் மதிக்கிற மனுஷன் அவர். என்னைப் போன்றவர்களை உருவாக்கியவரே அவர்தான்.

'நான் விஷயமெல்லாம் கேள் விப்பட்டன். பண்டிதர் செய்தது தவறுதான். அவர் எனக்கு ஆளனுப்பி இதை ஒப்புக் கொண்டு விட்டார். இனிமேல் இந்தப் பிரச்சினையைத் தொடரக் கூடாது. நாங்கள் ஒரு லட்சியத்துக்காக உழைப்பவர்கள். இந்தச் சின்னப் பிரச்சினைகளில் எங்கட சக்தியை வீணடிக்கக் கூடாது. தோழமையோடு கேக்கிறான் இனி இந்தப் பேச்சே வரக் கூடாது'

அன்றுடன் அந்தப் பிரச்சினையை மறந்துவிட்டேன்.

நினைவுத் தடத்திலொரு கொடிய வடு

ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்

ஹனுப்பிட்டி ரயிற் தண்டவாளத்தில் சந்திரமோகன் நடந்து கொண்டிருந்தான். சரணைக் கற்றள்மேல் ஓரே சீரான இடைவெளியில் பதிக்கப்பட்ட சிலீப்பர் கட்டைகள் மீது கால் களைப் பதித்து நடப்பது அவனுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். எல்லாமே சிலீப்பர் கட்டைகளைப் போலச் சீராச அமைந்துவிட்டால் எவ்வளவு நல்லாக இருக்கும்.

வலது கையிலிருந்த பிளாஸ்டிக் கூடையை இடது கைக்கு மாற்றிக் கொண்டான். பகல் முழுக்கக் கந்தோரில் அடைந்து கிடந்த பின்னர், பழைய தலை நகரான கொழும்பின் பரபரப்பு, சனநெரிசல், இரும்புப் பசாசுகளின் வெறிபிடித்த ஓட்டத்தின் இரைச்சல்கள் என்பனவற்றிலிருந்து விடுபட்டு திறந்த வெளியில் தன்னந்தனியே நடப்பது உடலுக்கும், உள்ளத்திற்கும் இதமாக இருந்தது.

வலது பொக்கற்றிலிருந்து வெற்றிலைச் சுருளை எடுத்து அக்கையாலேயே சுண்ணாம்பை வேறுக்கி வாயிற் போட்டுக் கொண்டான். தண்டவாள உருக்குப் பாம்புகள் நீட்டி நிமிர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தன. சிலீப்

பர் கட்டைகளில் நடந்தவன் தண்டவாளத்தில் ஏறி 'பலன்ஸ்' செய்து சிலயார் தூரம் நடந்தான். பிளாஸ்டிக் கூடையிலிருந்த முட்டைகள் நினைவில் வந்து எச்சரிக்கை உணர்வை ஏற்படுத்த மீண்டும் சிலீப்பர் கட்டைகளுக்கு கால்களை மாற்றினான்.

வெற்றிலையைக் குதப்பி எச்சிலைத் துப்ப எத்தனிக்கையில் தண்டவாளத்தின் குறுக்கே ஓண்ணென்று ஓடிவந்தது. வெற்றிலை எச்சிலால் ஓண்ணைச் சிவப்பாக்கினான். திசைமாறிய ஓணை அவனுடைய காலருகே ஓடிவந்தது. எட்டி மிதிக்கக் காலைத் தூக்கியவன் ஏனோ திடீரென்று தனது எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டமையால் ஓணை உயிர் தப்பியது.

ஐந்தரை மணிக்கு வரவேண்டிய புகைவண்டியொன்று ஒரு மணித்தியாலம் பிந்தி ஆறுதலாக வந்து கொண்டிருந்தது. எங்காவது யாராவது தண்டவாளத்தில் ஆணிகளைக் கழட்டிவிட்டிருப்பார்கள் அல்லது 'சுத்தஞ் செய்பவர்கள்' அனுராதபுரத்திற்கு இங்காலுள்ள புகையிரத நிலையங்களில் 'தார்மீகம் புரிய' ஏறி இறங்கியிருப்பார்கள்.

மீண்டும் சிலீப்பர் கட்டைகளின் மேலேறி நடந்தான்.

எதிரே மூவர் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். இடது புறத் தண்டவாளத்தினருகில் நடந்து கொண்டிருந்தவன் வலது புறத் தண்டவாளத்திற்கு மாறினான். எதிரே வந்து கொண்டிருந்தவர்களும் மாறினார்கள். மீண்டும் இடது புறம் மாறினான், அவர்களும் மாறினார்கள்.

மோகன் நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டான்.

தான் சிவப்பாக்கிய ஒணை நினைத்தான். அதனை மிதித்துக் கொல்லாதுவிட்டது ஒரு சூட்டு ஆறுதலைத் தந்தது.

அவன் மேலே நடக்க முடியாதபடி அவர்கள் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். நோஞ்சான் பயல்கள், ஒரே விசிறவிலேயே மூவரையும் விழுத்திவிடலாம் ஆனால் அதன் பின்விளைவுகள் அவனைச் செயற்றறவனாகின.

சந்திரமோகன் மெனிக்காவின் புருஷனென்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மெனிக்காவின் வீட்டிற்கு அருகிலுள்ள தொழிற்சாலையிந்தான் அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள்.

மெனிக்காவைக் கவியாணஞ் செய்வதற்கு, இன ஒருமைப் பாட்டிற்கு தனது பங்களிப்பை நல்குவதற்கு அவன் எத்தனை 'தியாகங்களைச்' செய்ய வேண்டியிருந்தது. இளம் பருவத்து 'இவட்டிய' வெறியில் உயிருக்குயிரான அம்மா, கொள்ளை ஆசை வைத்திருக்கும் தங்கைச்சி, குழப்படித் தம்பி, பெரிய தோட்டப் பனங்கூடல், சிவியான் வெட்டை, வியாபாரி மூலைக்கடற்கரை எல்லாவற்றையும் தன்னந்தனியனாக நிரந்தரமாக வெளியேறிவிட்டான்.

'அடொ பறைத் தெமழு'

சுண்டியெடுத்த சாதியிற் பிறந்தவன் குறுகிப்போனான். சாதி வெறியரின் வார்த்தைகளே எவ்வளவு பயங்கரமான மன உழைச்சலை ஏற்படுத்துமென்பதை அக்கணத்தில் பரிபூரணமாக உணர்ந்தான். ஜயா. அப்பு, அப்பப்பா ஆகியோரிடமிருந்த 'தடிப்பு' மோகனிடமிருந்ததில்லை.

ஒணை நிலைவில் வந்து போனது. தான் அதனை மிதிக்கக் காலோங்கியது தவறென்பட்டது.

'துரைக்கு பிளாஸ்டிக்கூடை கணக்குதே' ஒல்லியானவன் சிங்களத்தில் சொன்னான்.

கலகா வீதியில் மெனிக்காவுடன் கைகோர்த்துத் திரிந்த போது. பேராதனைப் பூங்காவின் தொந்தி பெருத்த ரங்களின் கீழே சொர்க்கப்பரிச் சஞ்சாரங்களின்போது மெனிக்காவை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற வேட்கையில் 'குமாரோதய', 'குமார ரஜனய' படித்து அறிந்து கொண்ட உத்தியோக மொழி இப்பொழுது சரளமாகி விட்டது மட்டுமின்றி தமிழிற் பேசும்போது, எழுதும் போதுகூட அதனைக் கலக்காதிருக்க முடியாதளவிற்கு அவனுள் செறிந்தும் விட்டது.

'ஓ! இது என்ன முட்டையா? இல்லை மொட்டைத் தமிழரின் தலைகள்' மீண்டும் சிங்களத்தில் கூறினான் ஒல்லியானவன்.

இரண்டு விரல்களால் ஒரு முட்டையை எடுத்து உயரத் தூக்கி கீழே போட்டான்.

ஒரு தமிழரின் தலை சிதறியது.

ஆயிரம் சம்மட்டிகளால் அறைந்தது போலிருந்தது.

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 28 — 00
[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி 2 — 00

இந்தியா, மலேசியா 35 — 00
(தபாற் செலவு உட்பட)

MALLIKAI

Editor: Dominic Jeeva

234B, K.K. S. Road,
JAFFNA

'பாதுகாவற்படை' ஜீப்பொன்று உறுமிச் சென்றது. மோகனின் துருதுருத்த கரங்கள் தொய்த தன்.

ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஐந்து முட்டைகள்..... ஐந்து தமிழரின் தலைகள்..... நொருக்கப்பட்டன.

உடைந்த முட்டைகள் தண்டவாளத்தில் வழிந்தன,

வெற்றிலை எச்சில் வழிந்த ஒணன் நினைவில் குறுகுறுத்தது.

'ஷொரீப் துரையின் களிசான் சாகசுக் கணக்குமே'

வியர்வை நாற்றம் வீசும் லேஞ்சி, நெயில்வே சீசன் ரிக் கற், வெற்றிலைச் சுருள், நடுவில் ஓட்டை விழுந்த ஐந்து ரூபா நோட்டு, புத்தம் புதிய இருபது ரூபா நோட்டு, இரண்டு ஐம்பது சதக் குற்றிகள். ஷொரீப் பணத்தைத் தனது பொக்கற்றில் போட்டுக் கொண்டான். மூன்றாமவன் வெற்றிலைச் சுருளை எடுத்து வாயிற் போட்டுக் குதப்பினான்.

மூன்றாமவனின் வெற்றிலை எச்சில் மோகனின் முகத்தில் வழிந்தது.

ஒணன்:

மூவரின் சிரிப்பொலி தூரத்தில் கேட்டது.

நீண்ட நேரமாகச் செயலற்று நின்றவன் சுய உணர்வு பெற்றான்.

'அரசன் அன்று கொல்வான், கடவுள் இப்ப கொம்பியூட்டர் வைத்திருக்கிறார்' வாய்விட்டுச் சொல்லிக் கொண்டே கீழே கிடந்த லேஞ்சியை எடுத்து முகத்தைத் துடைத்தான்.

ஏன் இப்படி நடந்தது. ஒநெல்லியடிச் சம்பவம்,

ஒணன் ஓடிவிட நினைவுத் தடத்தில் பௌதிகலியல் விதியொன்று வந்து நின்றது.

'ஒவ்வொரு தாக்கத்திற்கும் எதிரானதும், சமமானதுமான தாக்கம் உண்டு'

வெற்றுக் கூடையுடன், இடிந்து நொருங்கிய இதயத்துடன் வீட்டை நோக்கி நடந்தான். காலடிகள் சிலீப்பர் கட்டையிலும், சரளைக் கற்களிலும்... சரளைக் கற்களிலும், சிலீப்பர் கட்டையிலும் ஒழுங்கற்றுப் பதிந்தன.

யோகா. பாலச்சந்திரன்

அன்று சனிக்கிழமை. வார நாட்களில் நான் அதிகாலையிலே மணிக்கே அலறிப் புடைத்து எழும்பி, அவசரம் அவசரமாய் அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு வேலைக்கு ஓடுகிறேன் சனி, ஞாயிறு நாட்களிலாவது கொஞ்ச நேரம் நிம்மதியாகப் படுக்கையில் அசந்து புரளும் சுகத்தை அனுபவிப்போமே என்ற நினைப்பில் ஆறரை மணிவரை படுத்து விட்டு எழும்பிய புவனா, குளியலறைக்குள் புகுந்து முகத்தை அலம்பியபின் கூந்தலைக் கோதி முடிந்தபடியே வாசலுக்கு வந்தாள். வழக்கம் போல பத்திரிகைக்காரப் பையன் அவர்களுக்கான பிரதியைப் போட்டுவிட்டு போயிருந்தான். சாவகாசமாகப் பக்கங்களைப் புரட்டிய புவனா, இரண்டாம்பக்கத்தில் கொட்டை எழுத்தில் பளிச்சிட்ட செய்தியைப் படித்ததும், 'ஐயோ கடவுளே இதென்ன அநியாயம்' என்று தன்னையும் அறியாமல் அலறியே விட்டாள் அதைக் கேட்டு அறைக்குள்ளிருந்த புவனாவின் கணவன் சந்திரமும்,

நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த அவர்களின் பிள்ளைகளான பத்து வயது சரிதாவும், எட்டு வயது பிரீதாவும் கூட, 'என்னம்மா என்னம்மா' என்றபடியே ஓடி வாசலுக்கு வந்தனர். தலைப்பைப் படித்தவுடனேயே நிலைகுலைந்த புவனா செய்நிழந்து அருகிலிருந்த கதிரையில் தொப்பென்று விழுந்தாள். அவள் கையிலிருந்த பத்திரிகையை வாங்கிய சந்திரன் செய்தியை வாசிக்கலானார்.

'கணவனைக் கதிரையால் அடித்துக் கொலை செய்த பெண்ணுக்கு பத்து வருடச் சிறை' என்ற தலைப்பில் பின்வரும் தகவல்கள் வெளியாகி இருந்தன. 'கணவனைக் கைமோசக் கொலை செய்த முப்பத்தியைந்து வயதுப் பெண் ரஞ்சனிக்கு, அவளது செயலுக்கான சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டும், அவளது மூன்று இளம் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைக் கருதியும் பத்து வருட சாதாரணச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. நீதிமன்றத் தீர்ப்பைக் கேட்டதும் ரஞ்சனியின் மூன்று குழந்தை

கீளும் கதறியமுத காட்சி, கண்டோர் நெஞ்சைக் கலக்குவதாயிருந்தது. சிறைக் கூட வாகனத்தில் ரஞ்சனி ஏற்றிச் செல்லப்பட்டபோது அவளது குழந்தைகள் பின்தொடர்ந்து கதறியபடியே சிறிது தூரம் ஓடிக்களைத்து விழுந்தனர். அப்பிள்ளைகளை வளர்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள ரஞ்சனியின் தாயாரான மூதாட்டி ஒருவரும் நெஞ்சம் பிளக்க அழுது கொண்டிருந்தார். இப்படி பத்திரிகையின் நீதிமன்ற நிருபர் மனிதாபிமான கண்ணோட்டத்தில் செய்தியை அழகுற வடித்திருந்தார்.

‘புவனா...! குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டனையை அனுபவிக்கத்தானே வேண்டும். ஆனால் உண்மையில் அந்த அப்பாவிப்பிள்ளைகளை நினைத்தால்தான் எனக்குப் பெரிய கவலையாக இருக்கிறது. என்ன இருந்தாலும் படித்த பெண்ணை ரஞ்சனி இப்படி புத்தி பேதலித்து செய்கிறபடி கூடாது. அவளது அவசரச் செயலினால், பொறுமையற்ற காரியத்தால், அந்தக் குழந்தைகளுக்கு நேர்ந்த கதியைப் பார். என்ன இருந்தாலும் ஒரு பெண்ணுக்கு இப்படி ஒரு கோபம் வரக்கூடாது. அதுவும் படித்தவளுக்கு — சுந்தரத்தின் விமர்சனம் சமூகத்தின் வழக்கமான பாணியில் அமைந்தது. கண்களில் நீர் வழிய தன்பள்ளிச் சினேகிதிக் கு நேர்ந்த நிலையையிட்டு கவலையில் மூழ்கியிருந்த புவனாவை, கணவன் சுந்தரத்தின் பேச்சு ஆத்திரமடையச் செய்தது.

‘ஐயோ கடவுளே! இதெல்லாம் என்ன நியாயம்? உங்களுக்குத் தெரியாது ரஞ்சனியைப் பற்றி. அப்படி ஒரு உத்தமமான குடும்பப் பெண்ணுக்கு இந்த நிலை வர என்ன நியாயமுண்டோ

தெரியாது. அதிர்ந்து கூடப் பேசத் தெரியாத ரஞ்சனி, சிறுவயதில் எவராவது உரக்கப் பேசினால் கூட பயப்படுவாள். அத்தனை சாது. அவளா இப்பிடிச் செய்தாள் என்பதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. ஆனால்... அவளுக்கு அவள் கணவன் இழைத்த கொடுமைகள், துன்பங்கள், துயரங்களை அவளை இன்று, சமூகத்தின் முன், சட்டத்தின் முன் கொலைகாரியாய் நிறுத்திவிட்டன. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் லெபனானுக்கு இலிகிதராகத் தொழில் பெற்று போகுமுன் அவளை நான் சந்தித்தேன். அப்போது ரஞ்சனி கூறியவை இன்றும் என் காதுகளில் இதோ ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

‘புவனா, உனக்குத் தெரியும் நான் ரவிக்காகப் பட்ட சஷ்டங்கனும் அனுபவித்த துன்பங்களும். அப்பா, அம்மா, உற்றார், உறவினர் அத்தனை பேரின் எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாது ரவியை நான் காதலித்துக் கலியாணம் செய்தேன். என் இஷ்டப்படி நான் நடந்தபோதும் கூட, என் பெற்றோர் என்னை நிராதரவாகக் கைகழுவி விடாமல், தம்மாலியன்ற எளவு பணம், நகை நட்பு, ஓர் சிறு காணித்துண்டு எல்லாம் தரத்தான் செய்தார்கள். நானும் கம்பெனி வேலையை விடாமல் செய்து, மாதம் ஐநூறு அறுநூறு என்று உழைத்தேன். இருந்தும் ரவியின் குடியும் சூதும் எங்களை பெரும் கடனில் மூழ்கடித்தன. என் சிறு உழைப்பில்தான் குடும்பம் ஓடுகிறது. ரவியின் சம்பளத்தை நான் கண்ணால் கண்டு வருசங்கள் பல. மூன்று பிள்ளைகள், போதாக்குறைக்கு ரவியின் வயது போன அப்பா, அவரது இரு தங்கையர், இத்தனை பேரும் உண்டு, உடுத்தி வாழ என்

உழைப்பு எந்த மூலைக்குக் காணும்? குடும்பச் செலவை ஈடுகட்ட இரவிரவாகத் தைக்கின்றேன். அச்சாறு ஊறுகாய் போட்டு வித்தேன். சிலருக்கு மதியச் சாப்பாடு கூட, அலுவலகத்தில் கொண்டு போய் கொடுக்கிறேன். மாதா மாதம் கடன் சுமை கூடுகின்றதே தவிர குறைய வழியைக் காணும் புவனா' இடையில் நிறுத்திவிட்டு ரஞ்சனி என் தோள்களைக் கட்டிக் கொண்டு குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதாள். இதைச் சொல்லி முடிக்குமுன் புவனா ஒரு பாட்டம் கண்ணீரைப் பெருக்கி ஓபந்தாள்.

ரஞ்சனி புவனாவிடம் தொடர்ந்த கதை— 'பருவ மடைந்த இரு தங்கைமார்களைக் கரையேற்ற வேண்டும் என்றே, தங்களுக்குப் பிறந்த மூன்று பிள்ளைகளை நல்ல முறையில் வளர்த்து ஆளாக்க வேண்டும் என்றே ரவியோசியாமலிருந்தது மட்டுமல்ல. அந்தக் குடும்பத்திற்காக அல்லும் பகலும் பாடுபட்ட என்னை அடித்து நொறுக்கி, கொடூர வார்த்தைகளால் குத்திக் கிளறவும் அவர்தயங்கவில்லை புவனா. என்னில் தான் மாட்டியிருக்காவிடில் நல்ல கொழுத்த சீதனத்தோடு அவர் கவியாணம் கட்டியிருப்பாராம். என்னைக் கட்டியதால் தன் வாழ்வும், தன் தங்கச்சிமாரின் வாழ்வும் வீணாகி விட்டதாம். இப்படியே சொல்லிச் சொல்லி என் நகைகள் எல்லாவற்றையும் விற்றுக் குடித்து சூதாடி முடித்து விட்டார். அவர் பட்ட கடன்களை நீக்க என் காணித்துண்டும் விற்றுகி விட்டது. இன்னும் ஒன்றிரண்டு வருடங்களில் என் மூத்தவள் நிம்மி பெரியபிள்ளையாகி விடுவாள். இந்த நிலையில் நான் என்ன செய்ய முடியும்? அதுதான் லெபனான் போய்

இரண்டு வருடங்கள் உழைத்தால் கொஞ்சமேனும் நாங்கள் தலை தூக்கலாம் என்று இந்த முடிவுக்கு வந்தேன். மாதம் ஏழெட்டாயிரம் கிடைக்கும். கொஞ்சம் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு இரண்டு வருடங்களை ஓட்டிவிட்டேனாலும், ஏதோ அந்த இரண்டு குமர்களையும் கரையேற்றிப் போடலாம். அது கனம் தங்கள் தமையனில் நம்பிக்கையிழந்து, என்னையே தஞ்சடமென இருக்குதுகள். ஆடி ஓய்ந்த நிலையில், இனித் தான் திருநீய் வாழ்வதாக ரவி சத்தியம் செய்து கிருர். ஏதோ இதோடாவது எமது கஷ்டகாலம் தீர்ந்து விடிவரட்டும்'

ரஞ்சனி லெபனான் சென்ற கதையை சுந்தரத்திடம் கூறிய புவனா, 'எத்தனை நம்பிக்கையோடு, இனித் தன் வாழ்வு மலரும் என்ற நம்பாசையில், கடந்த காலத்தில் தன் கணவன் தனக்கிழைத்த — கொடுமைகளை எல்லாம் மறந்து மன்னித்தது மன்றி அவனை விட்டுப் பிரிய மனமின்றி விமான நிலையத்தில் ரவியைக் கட்டிப் பிடித்து எப்படிக்கோ' வெனக் கதறி அழுதாள் தெரியுமா?' என வினா எழுப்பியவாரே சுந்தரத்திடம் ரஞ்சனிக்காக அனுதாபத்தை எதிர்பார்த்தாள்.

அதற்கு சுந்தரம் 'சரி புவனா, அந்தப் பெண் ரஞ்சனி நல்லவள் என்பதையோ, குடும்பத்தின் உயர்வுக்காக அவள் பட்ட பாடுகளையோ நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் கணவனைத் தாக்கும் அளவிற்கு அவள் அடங்காப்பிடாரியாகி இருக்கக் கூடாது என்று தான் சொல்கிறேன். அதுவும் படித்த, ஒரு பண்பான குடும்

பப் பெண், இப்படி நடந்து கொண்டால் எமது சமூக பண்பாட்டு நியதிகள் என்னாவது? கல்லாணலும் கணவன், புல்லாணலும் புருசன் என்று வரையறுத்த தமிழ்க் கலாசாரம், இப்படிப்பட்ட படித்த பெண்களிடமே அற்றுப்போனால், பதிவிரதா தர்மமே செத்துப் போகும். கணவனை தாசி வீட்டுக்குச் சுமந்து சென்ற நளாயினி, கண்ணகி, சிதை போன்ற காப்பியப் பெண்களின் கதைகள் எல்லாம் நவீன தமிழ்ப் பெண்களுக்கு தேவையல்லையோ? சமூகத்தில் எல்லோரும் அரைத்து கையொய்ந்த புனிச்சல் மாவை சுந்தரமும் அரைத்தார்.

சுந்தரத்தின் கூற்றைக் கேட்டதும் புவனா அடிபட்ட வேங்கையானாள். 'சரியாக விஷயங்களைப் புரியாமல் பேசாதையுங்கோ. பெண் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, என்றைக்கும் எல்லாவற்றிற்கும் பொறுத்தே சாகப் பிறந்தவன் என்பதை இனி நீங்கள் எல்லாம் மாற்றிக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். பெண் என்றால் உணர்ச்சி அற்ற ஜடம் என்று இன்னும் உலகம் நினைத்துக் கொண்டு இருப்பதுதான் பிழை. பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லை இருக்கும் அல்லவா?'

— புவனா உணர்ச்சிவசப்பட்டு இருப்பதைக் கவனித்த சுந்தரம் அவளுக்காக இரங்கினார் ஒருகணம். 'சரி புவனா சரி, அப்படி என்னதான் பாரதூரமாக நடந்தது, ஒரு கொலை செய்யும் அளவிற்கு?' என்று கேட்டார்.

'தன் கணவன் திருந்திவிட்டார். தன் துயரெல்லாம் விடியம் விரைவில் என்ற நம்பிக்கையில், கண் காணா லெபனானில் கடுமையாக உழைத்து, மாதாமாதம் ஆயிரங்களாகக் கணவன்

பெயருக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தாள் ரஞ்சனி பிள்ளைகளைப் பிரிந்த துயரில் அவளது பெற்றவயிறு துடித்த போதெல்லாம் அவள் கண்கள் நிலாவரையாகி நீரைப் பெருக்கிய நாட்கள் எத்தனை? ஒரு வருட முடிவில் நாடு திரும்பக்கூடிய வசதியிருந்தும், வீண் செலவு வசதற்கு எனப் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு இரண்டு வருடங்களைக் கடும் வேள்வி போல கடத்தி முடித்த ரஞ்சனி, தன் பெயரில் வங்கியில் கணிசமாகப் பணம் இருக்கும் என்ற கனவோடு வந்திறங்கினாள் கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தில். அங்கு, அவள் கண்ணுக்குள் சதா குடியிருந்த கணவனைக் கண்டாள். பிரிவினல் பெருகிய பாச உணர்வில் கைகளைப் பிடித்தபோது 'குப்' பென்று வீசிய சாராய நாரும், ரவி பழையபடி குடிக்கத் தொடங்கியிருப்பதை ரஞ்சனிக்குக் காட்டிக் கொடுத்தது. அடுத்தடுத்து அவள் கேட்டு, பார்த்து அறிந்த விடயங்களால் ரஞ்சனி சக்கு நூருக உடைந்து சிதறினாள். அவள் லெபனானில் கஷ்டப்பட்டு உழைத்த பணத்தில் மீதி ஒரு செப்புக் காசு கூட இங்கு தேறவில்லை என்பது கூட ரஞ்சனிக்கு ஆவ்வளவு கவலையைத் தரவில்லை. மறுபடி சூதாடுவதையும் அவளால் பொறுக்க முடிந்தது. ஆனால் எவளோ ஒருத்தியோடு புதியதோர் உறவினைத் தேடி விட்டார் ரவி என்ற தகவலைத் தான் ரஞ்சனியால் ஜீரனிக்கவே முடியவில்லை. வாய்த் தர்க்கம் முற்றிய நிலையில், 'வாயை முட்டி பெட்டை நாயே! நான் ஆம்பினை, எப்பிடி வேண்டுமானும் நடப்பேன். உனக்கு சம்மதமானால் இரு. இல்லாவிட்டால் தொலைந்துபோ' என்று ரவி கூறியதுதான் ரஞ்சனிக்குக் கேட்டது.

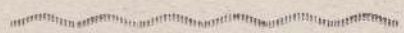
மறுபடி அவளுக்கு சுய உணர்வு திரும்பிய போது, தான் பொலிஸ் மறியல் அறையில் அடைப்பட்டு இருப்பதை உணர்ந்தான். தன் னைல் ரவி கொலை செய்யப்பட்டு இறந்து விட்டதை புரிந்து கதறி ன்ள். தலையை முட்டி மோதி எப்படித்தான் அழுதாலும் சட்ட மும், சமூக நீதிகளும் அவனைக் கட்டிய கணவனைக் கொன்ற கொலைகாரி என்று தானே கணிக்க முடியும்?

மணமுடித்து பதினைந்து வரு டங்களாகத் தன் குடும்பத்தைக் கட்டிக் காத்து எழுப்ப ரஞ்சனி பட்ட பாடெல்லாம், வியர்த்த மாகின. எந்தக் குழந்தைகளுக் கா ரவியைத் தொடர்ந்து சகித்து மன்னித்துப் பொறுத் தாளோ, இன்று அதே குழந்தை களை அனாதைகளாக, நிராதர வாக்கி விட்டு சிணையில் ரஞ்சனி சிதைய நேர்ந்தது, சகிக்க முடி யாத துர்திர்ஷ்டம்தான்.

நீதி மன்றத்தில் தன் சோகக் கதையைப் பற்றி ரஞ்சனி கூறி யவை பத்திரிகைகளில் வெளி யானபோது படித்தவர்களில் பெரும்பாலான ஆண்கள் 'என்ன இருந்தாலும் ஒரு பெண்ணுக்கு, அதுவும் படித்த ஒருத்திக்கு இப் படி ஒரு திமிர் வரக்கூடாது' என்ற ரீதியிலேதான் விமர்சித் தார்கள். காலம் - கெட்டுவிட் டது. பெண்களுக்கு அளவுக்கு அதிக சுதந்திரம் கொடுத்ததன் விளைவு என்று தராசின் ஒரு முனையைச் சரித்தே பிடித்துப் பேசியோரும் உண்டு.

'கடவுளே! இந்தப் பெண் ரஞ்சனியைப் போல நாமும் ஒரு நாள் பொறுமை இழந்து ஓடா கூடமாய் எதையாவது செய்யா மல் பார்த்துக் கொள்' என்று தம் இஷ்ட தெய்வங்களைப் பிரார்த்தித்த பெண்கள் பலர்.

ரஞ்சனியின் பக்கம் உலகி யல் நீதியும். சமூக நியாயங்க ளும் இல்லாத போதிலும் தெய்வ நீதி இருக்கிறதென்ற ரீதியில் புவனவின் தர்க்க வாதம் அமைந்தது. அதனுள் பொதிந்து கிடந்த பேருண்மையினை சுந்த ரம் உணராமலில்லை. உணர்ந் தும் அதனை ஏற்கவோ, அங்கி கரிக்கவோ அவர் தயாராக இல்லை என்பதை அவரது இறு கிப் போன முகம் எடுத்துக் காட்டியது. காலைப் பொழுதி லும் ஏதோ ஒரு புழுக்கம் தம்மை அழுத்துவதாக நினைத்து யன்னல் கதவுகளைத் திறந்தார் சுந்தரம். இளங்காலைப் பரிதியின் யொற்கதிர்கள் படிப்படியாய் சூடேறி உச்சிக்கு வந்து கொண்டிருந்தன.

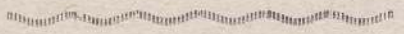

சென்னை
நர்மதா வெளியீட்டாளர்
சமீபத்தில் வெளியிட்ட

டொமினிக் ஜீலாவின்
ஈழத்திலிருந்து
ஓர்
இலக்கியக்குரல்

இலக்கியப் பரப்பில்
ஒரு பரிணாம வடிவம்

தேவையானவர்கள் மல்லிகை யுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

ஒரு தென் அமெரிக்க இலக்கிய கர்த்தா

'காவல்நகரோன்'

தேய்ந்து அழிந்துவரும் சமுதாய அமைப்பு, மாறுதல் அடையும் சமூகங்கள் ஆசயன இலக்கிய உலக யாத்திரிகரின் புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கு வழிகோலின. அரசியலைத் தவிர்ப்பது முடியாத காரியம். எம் தென்னமெரிக்க வரலாறு முழுவதிலும் படுகொலையும், அதிர்ச்சிதரும் நிலையாமையுமே பரக்கக் காணலாம்.

பேரு நாட்டு எழுத்தாளர் மரியோ வர்தஸ் லோசாவின் கூற்று இது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் 'மாஹீரனுக்கு உரிய நேரம்' என்ற தமது முதல் நாவல் மூலம் எழுத்துலகில் பிரவேசித்த லோசா, தம் நாட்டின் சர்வாதிகார ஆட்சியில் ஊழலும் ஒழுக்கக்குறைவும் தாண்டவமாடுவதைப் பாடசாலை மாணவர்களின் பார்வைக் கூடாக வர்ணித்தார். ஸ்பானிய மொழி இலக்கியத்துக்குரிய இரண்டு பரிசுகள் அதற்குக் கிடைத்தன. இலத்தீன் அமெரிக்க எழுத்தாளரில் விமர்சன ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட முன் வரிசை எழுத்தாளர் ஆனார் லோசா. சென்ற ஆண்டு 'உலக முடிவின் போர்' என்ற நூல் வெளிவந்ததும், அது ஸ்பெயினிலும், இலத்தீன் அமெரிக்காவிலும் மிகப் பெருமளவில் நூலாயிற்று. சமகால

உலகின் தலைசிறந்த கதாசிரியர் என்ற மதிப்பு மீண்டும் உறுதி செய்யப்பட்டது.

லோசாவுக்கு இப்பொழுது நாற்பத்தைந்து வயது. பசிபிக் சமுத்திரத்தைப் பார்த்து நிற்கும் உந்தத மலைச் சிகரம் ஒன்றின் மீது அவரது இல்லம் இருக்கிறது. மாடி அறையில் ஸ்பானிய, ஆங்கில, பிரஞ்சு, போர்த்துக்கீசிய மெழி நூல்கள் வரிசையாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. வீட்டில் மட்டுமே அவர் அமைதியாக இருக்க முடியும். அத்தனி இடத்தை விட்டு வெளியேறினால் அவரைச் சுற்றிச் சனக்கூட்டம் மொய்த்து விடும். சினிமா நடிகர் போன்ற எடுப்பான தோற்றமும், பரவி வரும் உலகப் புகழும் அவரைச் சனங்கள் தொடரக் காரணமாகும் வீட்டில் கூடிவிடுவோரிடமிருந்து தப்பித் தம் நேரத்தைத் தமக்கென எடுத்துக் கொள்ள அவர் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்.

ஆனால் இந்நிலை அடைவதற்கு முன் அவர் பட்ட பாடுகள் கொஞ்சமல்ல. பதினெட்டு ஆண்டுகள் கடல் கடந்த நாடுகளில் கழித்தார். விமர்சகர் புகழ்ந்தாலும் மதிப்பு வளர்ந்தா

லும் வருவாய் பெருகப் பல காலம் சென்றது. சிலி நாட்டு நாவலாசிரியர் ஜோஸே டொனோசோ அவரை லண்டனில் சந்தித்தது பற்றிக் கூறுகிறார்: 'இரண்டு அறை வீட்டில் லோசா மனைவி மக்களுடன் வசிக்கிறார். வேலை செய்யாத நேரங்களில் இருவரும் எலிகளை வேட்டையாடுவதில் காலம் கழிக்கின்றார்கள்'

1980 ல் பேரு நாட்டில் ஜனநாயக ஆட்சி ஏற்படுவதற்குச் சற்று முன் லோசா தாய்நாடு திரும்பினார். 'நான் என் சொந்த நாட்டில் வாழ விரும்புகிறேன். என் இலக்கியப் பணிகள் பெரும்பாலும் எந்நாட்டைக் களமாகக் கொண்டவை' என்று விளக்கம் சொன்னார். ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்த காலத்திலேயே பெரும்பாலான நாவல்களை எழுதினார் எனினும் சமீபத்தில் எழுதிய ஒன்றைத் தவிர மற்றவை அனைத்தும் பேரு நாட்டுச் சூழலையே மையமாகக் கொண்டன. 'புகமை இல்லம்' சிறுநகர் ஒன்றினது வாழ்க்கை முறையை நுணுக்குக் காட்டியின் கீழ்வைத்து ஆராய்கிறது. 'ஆசனக் கோவிலில் உரையாடல்' என்ற நாவல் நாட்டின் அரசியல், சமூக 'மேலோரை' அக்குவேறு ஆணியோராகப் பிய்த்து ஆய்வு செய்கின்றது. தமது சிந்தனைகளை உரக்கச் செய்வதாலும், நூல்கள் அனைத்திலும் அரசியல் மின் வேகத்துடன் பரவியிருப்பதாலும் லோசா வலதுசாரி, இடதுசாரி போர்த்த தளபதிகளின் கோபாவேசத்தக்கு ஆளாகியுள்ளார். ஆனால் சுதந்திரமாகத் தம் கருத்தை வெளியிடுவதில் அவருக்குள்ள பிடிப்பு உத்வேகம்

தளரவில்லை; எழுத்தாளர், பத்திரிகாசிரியர்களது உரிமைகளை நிலைநாட்ட முயலும் சங்கத்தின் தலைவராக 1976 - 79 ல் கடமையாற்றினார்.

பிறேசில் நாட்டு வரலாற்றுப் பழங்கதைகள் முதலியவற்றைக் கூறும் ஒரு நூலையும் எழுதியுள்ளார். நாடகம், தொலைக்காட்சி நாடக வரிசைகள் என்பனவும் எழுதிப் புகழ் பெற்றார். அவர்தம் நாவலொன்றைச் சினிமாப் படமாக எடுத்தபோது உதவி இயக்குனராக இருந்தார். பேரு நாட்டுத் தணிக்கை அதிகாரிகள் இறுதியாக அதைத் திரையிடச் சம்மதித்துள்ளனர். ஆனால் எழுதும் பணியே அவருடைய மனத்தைக் கவர்ந்துள்ளது. 'இந்தத் தசாப்தத்தின் இலக்கியப் படைப்பாளிகள்' என்ற விருதை ஒரு ஸ்பானிய வெளியீடு அவருக்குச் சூட்டியுள்ளது. 'சாத்தருக்கும் கெழுவுக்குமிடையில்' என்ற ஆய்வு நூலை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். அதில் அவ்விருபிரெஞ்சு இருப்புவாதிகளாகக் கிடையே நடந்து பிரசித்தமான அரசியல் இலக்கிய விவாதத்தை ஆராய்கிறார். 'அந்தீஸ் மலையின் கதை' என்ற தமது ஏழாவது நாவலுக்குக் குறிப்புகள் எடுத்தக் கொண்டவருகிறார். அவர் கூறுகிறார்;

'ஓர் எழுத்தாளரின் வாழ்வு என்பது எழுதுதலை வாழ்வதே. இலக்கியம் என்பது நீ எழுதும் சில மணி நேரங்களை மட்டும் உள்ளடக்கியிருப்பதால் அது உன் வாழ்வு முழுவதையும் அனுபவம் அனைத்தையும் ஆக்கிரமித்துள்ளது. அதை ஏதோ ஒரு வழியில் இல்லாவிட்டால் இன்னொரு வழியில் பாதிக்கின்றது.

நீண்ட வெளிக்குப் பின் ஒரு நிழல் மரம்

புதுவை இரத்தினதுரை

வன்வி மண்ணை இலக்கியமாக்கிய பெருமை ஈழத்தில் இரு கவிஞர்களுக்குச் சேரும். வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன் ஒருவர், முல்லை யூரான் மற்றொருவர். பாலி ஆற்றுப் படுக்கையும், அருவி ஆற்று அழகும் ஜெயபாலனின் கவிதைகளில் பரவிக் கிடப்பது போல, முல்லைத்தீவுக் காட்டு மரங்களும், வரண்ட நிலமும், உலு விந்தம் பழங்களும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நந்திக் கடலும் முல்லை யூரானின் கவிதையெங்கும் விரவிக் கிடக்கிறது. தன் மண்ணை நேசிக்கும் ஒருவனது படைப்புகளில் இது தவிர்க்க முடியாத நியதியாகி விடுகிறது. தனது மண்ணின் சகல அழகுகளையும் வெறும் நேரடிப் பதிவு செய்யாது உலகளாவிய தனது தரிசனத்துடன் இணைத்து வைப்பதிலேயேதான் முல்லையூரானின் வெற்றி நிச்சயமாகிறது.

கவிஞர் முல்லையூரானின் கவிதைத் தொகுதி 'போர்க்காற்று' வழமையான சென்னை நர்மதா வெளியீட்டுக்கேயுரிய அழகிய பதிப்பு. நல்ல கவிதைகள் அழகிய அச்சமைப்பாகும் போது என்ன வாசகம்? போர்க்காற்றுப் போலாகும். இத்தொகுதிக் கவிதைகள் அனைத்துமே கவியரங்கில் படிக்கப்பட்டவை. ஒரு புதுக்கவிதையான கவியரங்கில் மக்களால் ஆரவாரத்துடன் வரவேற்கப்பட்டதை முல்லையூரான் கவியரங்கில் படித்தபோதே நான் காண முடிந்தது.

“பாட்டாவுக்கோர்..... பாளை இருந்தது
இருந்தது பாளை..... பாட்டாவுக்கு”

என்ற மாதிரியான கவிதைகளை எழுதி, அதையே கவியரங்குக்கும் கொண்டு சென்று, மக்களின் காதுகளுக்குள் உலக்கையைச் செலுத்தியதால், ஒதுக்கப்பட்ட பின்பு, இன்று கவியரங்கு செத்துவிட்டது என்று 'கவிதா நிகழ்வு கச்சேரி' செய்யப் புறப்பட்டவர்கள் மத்தியிலே முல்லையூரான் இத்தொகுதிக் கவிதைகளை கவியரங்கில் வாசித்தபோது சகல அரங்குகளிலும் நான் இருந்திருக்கிறேன். அவைகள் எவ்வளவு தூரம் மக்களால் வரவேற்கப்பட்டன என்பதையும் நான் கணிப்பிட்டு வைத்துள்ளேன்.

பெண்ணடிமைத்தனத்தை வன்விக் காடுகளாகவும், நந்திக் கடலில் விரால் மீன்கள் செத்துக் கிடப்பதை, இலங்கைத் தமிழ் ராகவும், சிவந்த உலுவிந்தம் பழங்களை இந்தச் சமூக அமைப்பை

எதிர்க்கும் போராளிகளாகவும் உருவகித்து தனது பிரதேசத்து சகல திண்மத் திரவ அழகுகளையும் வெளிக் கொண்டு வந்ததில் போர்க்காற்று விசேட தகுதியினைப் பெறும். விமர்சன விக்கிரகங்களுக்கே தங்கள் நூல்களைக் காணிக்கை செய்து அந்த விக்கிரகங்கள் அமர்ந்திருக்கும் பேரவைகளினால் வழங்கப்படும் பரிசுகளை இலகுவில் தட்டிச் செல்லும் படைப்பாளிகள் மத்தியில், முன்பின் தெரியாத, அத்துடன் இறந்து போன, ஒரு தொழிலாளிக்கு தனது படைப்பை காணிக்கை செய்துள்ளமை, முல்லையூரானின் மனித நேசிப்பை காட்டி நிற்கிறது.

“மானுட வாசலில் எழுக பாடவும்
உலக உருண்டையின் நெளிவு பாடவும்
யாழ்ப்பாணத்து கோட்டை வெளியில்
குந்தியிருப்பேன் .....

என்று யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொண்டு பூமிப் பந்தில், அநியாயங்களும், அக்கிரமங்களும் ஏற்படுத்திய நெளிவு பாடி, அதை நிமிர்த்த எழுக பாடப் புறப்பட்ட முல்லையூரானின் கண்களுக்கு எந்தவொரு அசிங்கங்களோ, அழகுகளோ தப்பிவிடவில்லை. அதனாலேதான் வசதிக் கட்டணம் கொடுக்க வழியின்றி தற்கொலை செய்த பள்ளி மாணவி, பரந்தன் போராட்டக்காரர்கள், மலை நாட்டுத் தோட்டக் கூலி கறுப்பாயி, போராட்ட வேள்வியில் பலியான சிவனு லட்மணன், பிரித்தானிய அடிமை விலங்கறுக்கப் போராடும் கறுப்பு மக்கள், பேரினவாதத்தின் அடக்குமுறைக்கெதிராக கிளர்ந்தெழுந்து நிற்கும் இலங்கைத் தமிழர், வியட்னாம் மக்கள், சிறையில் வாடிய பல்கலைக் கழக மாணவன் விமலராஜா, பஸ் நிலைய பிச்சைக்காரி என்று எங்கெங்கு கவிதைக்குத் தேவையேற்பட்டதோ? அங்கெல்லாம் முல்லையூரான் தயங்காது வாரி வளங்கியுள்ளார்.

“மாரி எறிந்த அம்புகள், பச்சை
புல்லாய் நிலத்தில் நிமிரவும்
கோடையில் தொலைந்த செழிப்பு மீளவும்”

என்று தொடங்கிய கவிஞர்,

“திமிறும் நீரில் கும்மியடித்த
கொழுத்த விரால்கள் இலங்கைத் தமிழராய்
அங்கும் இங்கும் செத்துக் கிடந்ததும்,
நந்திக் கடலே என்மன வெளியில்
எண்ணிட ஓர் சுகம் ஏங்கிச் சாகும்”

என்று தொடர்ந்து,

“உன்னைத் தின்ற உத்தம சூரியர்
மேற்கில் விழுந்து இரத்தம் சொரிந்தார்
கிழக்கே மீண்டும் சூரியர் வரலாம்
கடலே நீயும் அம்புகள் நிமிர்த்தி
போரே புரிய வீறுடன் நிமிர்வாய்”

என்று முடிக்கிறார். எளிய சொற்கள், எளிய உவமைகள், எல்லோரையும் பற்றி இழுக்கக் கூடிய நடை. இந்த நடையே முல்லை யூராணுக்கு கைவருகிறது. இது மரபா? புதுசா? என்று வழக்காடு மன்ற விவாதம் எமக்குத் தேவையில்லாததாகும். கவிதைகள் எங்

களைச் சிந்திக்க வைக்கிறது. சில இடங்களில் சிலிக்கை வைக்கின்றது. இது போதும்.

“திண்ணைப்பாயில் பிள்ளைத்தாச்சியாய்
அம்மா கிடந்து முனகவும்
சியாமாளவின் பேன் தலை சீவி,
அக்கா ஊதும் அடுப்பே புகையவும்
ஆனைகட்டிய வேலப் பணிக்கரின்
வீர வனிதையை நினைத்து, வன்னியில்
வீறுடன் நிமிர்வேன்”

என்று வேலப்பணிக்கனது வீர மனைவியின் வன்னி மண் பெண்ணடிமைத்தனத்தில் முடங்கிக் கிடப்பதை அம்மா கிடந்து முனகவும், அக்காவின் அடுப்புப் புகையவும் என்று மிகவும் அழகாகவும் துணுக்கமாகவும் வேதனையுடனும் காட்டி நிற்கிறார் கவிஞர்.

“மண்ணின் வெடிப்பில் பச்சை சிரிக்க
இந்தா அநுபவி என்று
வன்னி மண் விரிந்து கிடந்தது
ஒருமுறை கட்டிப் புரண்டேன்
பைத்திய மென்று கார்த்திகைப் பூக்கள்
பற்றை மறைவில் பல்லைக் காட்டின
ஒருமுறை சிரித்தேன்.
அறிக நீ அடிமையென்று
வன்னி மரங்களில் உறுமின மந்திகள்
தடைகள் ஆயிரம் மலைகளே யாயினும்
தகரும் தகருமென முதிரை ஒலித்தது”

என்று சமகாலத்து இலங்கைப் பிரச்சனையையும், தேசிய இனப் பிரச்சனை இங்கு தவிர்க்க முடியாதபடி எழுச்சியடைந்துள்ளதையும் முல்லையூரான் வார்த்தை ஜாலக் கோலங்களின்றி கவிதையில் முன் வைக்கின்றார். முல்லையூரானின் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஏதோ ஒரு முத்திரை பதிக்கப்பட்டுள்ளதை போர்க்காற்றைப் படிப்பவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள். ஈழத்து தமிழ் கவிதை மன்றில் தாங்களே புதுக்கவிதைக்காரர் என்று நெஞ்சு நிமிர்த்தி திரிந்தவர்களெல்லாம் இந்தக் கவிஞனது வரவுக்குப் பின் முதுகு காட்டத் தொடங்கிவிட்டார்கள். யாழ்ப்பாண வளாகத்துக்குள் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு கவிதை நாட்டாண்மை நடத்தியவர்கள் ‘என் அப்பன் ஒரு மகாகவிஞன்’ தெரியுமா? என்று தனது கவிதைத் தகுதிக்கு தகப்பனை இழுத்துத் தகமை சேர்ப்பவர்கள். ஆல்பமுத்தால் அங்கே அரசு பமுத்தால் இங்கே என்று திரியும் கவிஞர்கள், இப்படியானவர்கள் மத்தியிலிருந்துதான், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழக வளாகத்திலிருந்துதான் முல்லையூரானும் முகாவிட்டு வளர்ந்துள்ளார்.

“நண்பனே!
சிறைக் கம்பிகளிடையே — நீ
விடும் பெருமூச்சுக்கள் — இங்கே
புயலாய் எழுந்து வருகிறது
துப்பாக்கி முனையில் — பறிபோன
நீதிக்கு வழக்குரைக்க
கண்ணகித் தலைகளடாவருகிறது”

என்று தனது சக வளாகத் தோழன் விமலராஜாவை அரசு சிறை

யிட்டபோது இப்படியொரு கவிதையை எழுத கவியாற்றலைவிட நெஞ்சத் துணிவு அதிகம் தேவை, அதுவும் முல்லையூராணிடம் நிறைய உண்டு என்பதற்கு பல கவிதைகள் சாட்சி பகருகின்றன.

“இவள் ஒரு நவீன நல்லதங்காள்
 இவளும் மாட்டுத் தொட்டிலில்தான் விடப்பட்டாள்
 ஆனால்.....
 யேசுவாக முடியவில்லை
 தற்கொலை செய்ய முடிந்தது
 இவள் ஒரு பள்ளி மாணவி
 பள்ளி முடிய முன்பே
 கொள்ளி வைக்கப் பட்டவள்
 அவள் ஒரு அனாதை
 நாங்க ளெல்லோரும் இருக்க
 அவளின் வரலாறு முடிந்துவிட்டது”

பள்ளிக்கூட வசதிக் கட்டணம் கட்ட வழியின்றி தற்கொலை செய்த மாணவியின் சடலத்தை எத்தனை கவிஞர்கள், படைப்பாளிகள் பார்த்தார்கள். ஆனால் அவளுக்காக இரக்கப்பட, அவளையே தனது கவி நாயகியாக்க ஒரு முல்லையூரானால் மட்டுமே முடிந்தது. சிலர் கூறலாம் எங்கள் கவிதைகள் இரக்கப்பட அல்ல, இந்த அமைப்பை எரிக்கவே எழுதுகிறோம் என்று. ஆனால் எவன் இரக்கப்படுகிறானோ அவனால்தான் எரிக்கவும் முடியும்? அதைவிட்டு கம்மா போலி வேபலுடன் பொதுவுடமை என்று கத்த முல்லையூரான் மூயல வில்லை. இதே கவிதையில் ‘அவளொரு அனாதை நாங்களெல்லாம் இருக்க’ என்று எழுத எவ்வளவு மனித நேசிப்பு அந்தக் கவித்துவ உள்ளத்துக்குள் இருக்கிறது என்றும் தன்னையும் சமூக அங்கங்களோடு இணைத்து வைத்துப் பார்க்கும் உள்ளதையும் கணித்துக் கொள்ளுங்கள்.

“என் நேச மண்ணே
 ஒருமுறை விழித்துப் பார்
 என் நேச மண்ணே
 ஒருமுறை விழித்துப் பார்
 நீ தூங்குவது பஞ்சணையல்ல
 பாம்புப் புற்றுகள்
 நீ விழிக்க வேண்டிய பகவில்
 தூங்குகிறாய்
 தூங்க வேண்டிய இரவில்
 விழிக்க வேண்டி வரும்
 என் நேச மண்ணே
 ஒருமுறை விழித்துப் பார்”

என்றும் என்ன ஆணித்தரமாக எவ்வித எழுச்சியும்ற்று தூங்க நினைக்கும் சமூகத்தைத் தட்டி எழுப்புகின்றார் கவிஞர். போர்க் காற்று இலங்கையின் தமிழ் கவிதை வளர்ச்சியின் ஒரு கால கட்டத்தை இனம் காட்டி நிற்கிறது. முல்லையூரான் புதுக்கவிதை வரலாற்றில் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்யக் கூடியவர். ஈழத்தின் கவிதை வளர்ச்சி நீண்ட வெளிக்குப் பின் மூலையூரான் என்ற மரத்தின் கீழ் சற்று மகிழ்வுடன் இருக்க முடிகிறது. இதை எந்தப் பிதாமகர்களோ, அல்லது பீடங்களோ நிர்ணயிக்க வேண்டியதில்லை.

ஏணி

அருள் விஜயராணி

களைத்துப்போய் வந்த சேவரட்ணம் ஆயாசத்துடன் கதிரையில் சாயவில்லை—

'ஏன் இவ்வளவு நேரம் மினக்கெட்டனீங்கள்? என்னவோ ஏதோ என்று பயந்து குசிவிக்கும் வாசலுக்கும் நடக்கவே எனக்கு நேரம் சரியாயிருந்தது'

பரிவோடு வந்த பவளத்தின் குரலைக் கேட்டு அந்தக் களைப்பிலும் ஒருமுறை சிரித்துக் கொண்டார்.

'நான் என்ன சின்னப்பிள்ளையே தொலைஞ்சு போகப் பவளம்? பெடியன்கள் விளங்காத சில பாடங்களை விளங்கப்படுத்தி விடுங்கோ என்று கேட்டவன்கள். எக்ஸ்ஸாமும் வருகுது

எண்டுட்டு 'எக்ஸ்டிரா' கிளாஸ் எடுத்துப்போட்டு வாறன்'

'ம்... கடைசி கூட நேரம் படிப்பிச்சதுக்கெண்டு மற்ற உத்தியோகங்களைப்போல 'ஓவர் டைம்' எண்டாலும் இருக்கே... இப்படியே மாடு மாதிரி உடம்பை அடிச்சக் கொண்டு இருங்கோ'

'காசு இண்டைக்கு வரும், நாளைக்குப் போகும். படிப்பிச்ச பெடியன்கள் நன்றியோட இருந்திட்டால் அவ்வளவும் காணும் பவளம்'

ஓம்... ஓம்... இருப்பான்கள். 'ஏ லெவல் எக்ஸ்ஸாமுக்கு' மாஸ்டர் மாஸ்டர் என்று வீட்டுடோடு கிடந்து படிச்சவன் சுகுமார். இத்தனை வருஷத்தில் ஒரு நாளாவது மாஸ்டர் எப்படி இருக்கிறியள் என்று எட்டிப்பார்த்தவனே?'

சேவரட்ணத்தின் நெஞ்சில் சுரீர் என்று வலித்தது.

பவளம் சொல்வது உண்மை தான். கஷ்டத்தைச் சொல்லி அழுதழுது அவரது வீட்டுக்கு ஏ லெவல் மூட்டம் நாயாய் அலைஞ்சு படிச்சவன் சுகுமார். இத்தனைக்கும் தான் படிப்பித்ததுக்கு அவனிடம் கொஞ்சம் கூட அவர் காசு வாங்கினதில்லை. எக்ஸ்ஸாம் முடிந்தவுடன் அவரது கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு சாகும் வரைக்கும் உங்களை மறக்கமாட்டன் என்று சொல்லிப் போனவன்தான். உயிரோடு இருக்கும் போதே மறந்துவிட்டான்.

'ஓய் சிவா, நீர் உருப்பட மாட்டீர். மற்றவையள் தங்களுக்கு இருக்கிற கொஞ்ச மூளையை வைச்சக் கொண்டு 'டியூட்டரி' என்று என்னமாதிரி உழைக்கிறுன்கள் தெரியுமே! நீர் இந்தக் கெட்டிக்கார மூளையை

வைச்சுக் கொண்டு செக்கு மாடு பாதிரி உந்தப் பள்ளிக் கூடத் தையே சுத்திச் சுத்தி வாரும்'

சக ஆசிரியர்கள் அவரைக் கேலி செய்யும் பொழுது ஆவேசத்தோடு அவர்களுக்கும் பதில் அளிப்பார் சீவரட்ணம்.

'இஞ்சை பாருங்கோ..... கடவுள் தந்த மூளைக்கு கூலியாகுதான் நான் இந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில காசு வாங்குறன். அதையும் வாங்கிக் கொண்டு 'டியூட்டரிக்கும்' அலைஞ்சன் எண்டால் என்ட மூளையை நான் விக்கிறன் கண்டங்கனோ. உங்களைப் போல டியூட்டரிக்கும், டியூசனுக்கும் அலையத் துடங்கினன் என்டால் பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக்கு படிப்பிக்கிற ஆர்வம் குறைஞ்சு காசுக்கு வாறவைக்குப் படிப்பிக்கத்தான் மனம் ஆசைப்படும். வருகிற ஆட்கள் கூடக் கூட காசு கூடவருமே எண்டுதான் மூளை கணக்குப் பார்க்கத் துடங்கும்'

இந்த விஷயத்தில் சக ஆசிரியர்களால் மட்டுமல்ல பவளத்தினால் கூட அவரை திசை திருப்ப முடிய வில்லை. அவளும் டியூசனைக் குடுங்கோ, பிள்ளைகளுக்கு கொஞ்சக் காசை சேருங்கோ என்று எவ்வளவோ முறை சொல்லிப் பார்த்து விட்டார்.

சீவரட்ணம் அசையவில்லை.

ஒரு வருடம் கொடுத்தும் பள்ளிக்கூட 'சிலபஸ்ஸை' முடிக்காமல் நாலு மாதத்தில் டியூட்டரியில் அதே 'சிலபஸ்ஸை' விழுந்து விழுந்து விளக்கமாகப் படிப்பித்து முடித்துவிடும் ஆசிரியர் மார்க்களையும், பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக்கே வீட்டில் வைத்து டியூசன் சொல்லிக் கொடுத்துச் சம்பாதிக்கும் ஆசிரியர்களையும் கண்டு அவர் எத்தனையோ முறை மனம் நொந்து போயிருக்கிறார்.

எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் என்கிறார்கள். அந்த இறைவர்கள் செய்யும் காரியமா இது!

அவரது பாடசாலைப் பிரின்ஸிபல் நாகலிங்கம் அடிக்கடி அவரது முதுகை தட்டிக்கொடுப்பார்.

'சிவா, உண்மையிலேயே நீர் ஒரு 'ஜென்டில்மன்' இப்படி நேர்மையாக, இலட்சியத்தோட தொழில் புரிகிறவை அருமையிலும் அருமை. காசு பெரிசில்லை சிவா. உயர்ந்த உள்ளம், அதுதான் மனிசனுக்கு வேணும். மற்ற ஆசிரியர்கள் காசைத்தான் ஓடி ஓடிச் சம்பாதித்திருக்கினம். ஆனால் நீர்..... மாஸ்டர் மாஸ்டர் என்று எத்தனை பிள்ளைகள் உமக்காக உருகினம் தெரியுமே. அந்த அன்பை எல்லோராலும் சம்பாதித்து விட முடியாது சிவா'

பிரின்ஸிபால் அடிக்கடி அவரது சேவையைப் பாராட்டுவார். அது அரசாங்கப் பாடசாலை அதை மட்டும்தான் அவரால் சொல்ல முடியும். ஒருவேளை 'பிரைவேட்' ஸ்கூல் என்றால் சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுத்திருப்பாரோ என்னமோ!

நாகலிங்கம் பாராட்டும் பொழுது எல்லாம் இப்படி நினைத்துக் கொள்வார் சீவரட்ணம்.

'என்ன பேசாமல் இருக்கிறியள்??

பவளத்தின் குரலால் நினைவு கலைந்தார்.

'ஏது பெட்டையலின்ட சத்தத்தைக் காணலை யெண்டு யோசிக்கிறன்'

'அவளவை வாத்தியார் குருபரன் வீட்டில் படம்பார்க்கப் போட்டாளவை. இந்தமுறை

மனிசன் நையீரியாவிலே இருந்து வரேக்கிலை 'வீடியோ' ரண்டும் கொண்டு வந்ததாம்'

'ஏன் ராவு இருட்டுக்குள்ள அவளவையை விட்டனி பவளம்?'

'பாவம், காசை யோசித்து தியேட்டரினும் அதுகள் பார்க்கிறது வலு குறைவு. சும்மா கிடக்கிற படத்தை எண்டாலும் பார்த்திட்டு வரட்டுமே என்று தான் விட்டனான். வாத்தியார்டமகள் வதனா, வேலைக்காரப் பெடியனை வரேக்கிலை துணைக்கு அனுப்புறன் என்று சொன்னவள்'

ஷர்ர்..... ஷர்ர்.....

பவளம் தேத்தண்ணி ஆத்தும் சத்தம்.

அடுத்த 'ஷர்ர்' எழுமுன்பு சீவரட்ணம் எழுந்து போய் முகம் கழுவிவிட்டு வந்தார்.

'இஞ்சேருக்கோ'

தேத்தண்ணியை உறிஞ்சிக் கொண்டே பவளத்தை உற்று நோக்குகிறார்.

பவளம் காலடியில் வந்து இருந்தான். ஏதோ கேட்கப் போகிறான் என்று அர்த்தம்.

'என்ன பவளம்'

'வாத்தியார்ட ம+ள் வதனாவுக்கும் சம்பந்தம் பொருந்திட்டுதாம்'

'ம்'

'போனவருஷம் மூத்தவளுக்கு இந்த வருஷம் இளையவளுக்கு.

வீட்டில் கொட்டிக் கிடக்கிற சாமான்கள் எண்டால். டி. வி. வீடியோ, பான் எண்டு.

சீவரட்ணம் ஆறுதலோடு அவளுடைய தலையை வருடிக்கொடுத்தார்.

டி. வியும், வீடியோவும் தான் வாழ்க்கையென்று நினைக்கிறியே பவளம்?'

'அப்பிடி இல்லை. எங்களுக்கும் மூன்று குமர்கள் இருக்கு. அதை நினைச்சுப் பாருங்கோ எண்டுதான் சொல்றன். மூத்தவளுக்கு இந்த வருஷம் இருபத்தியேழு முடியப் போகுது. உங்களுடைய சம்பாத்தியத்தில் மூத்தவளைக் கூட விலத்த முடியேல்லையெண்டால் மற்றதுகளை யோசித்துப் பாருங்கோ. நீங்களும் ஏன் நைஜீரியாவுக்குப் போய் உழைக்கக் கூடாது என்று தான் கேட்கிறன். இண்டைக்கும் நல்லதம்பியிட்டுடை இருந்து காயிதம் வந்தது'

நல்லதம்பியிடமிருந்து லெட்டர் வரும் ஒவ்வொரு முறையும் அவர் நைஜீரியாவுக்குப் போனால் என்ன என்ற முறைப்பாடு பவளத்திடமிருந்து எழும்.

நல்லதம்பி சீவரட்ணத்தின் சினேகிதன். இருவரும் 'மட்ஸ் மாஸ்டர்ஸ்' நைஜீரியாவுக்குப் போன நாளிலிருந்து அவரையும் வரும்படி நல்லதம்பி எழுதாத கடிதம் இல்லை.

'டேய் சிவா, ஆகிரியர்களின் மதிப்பு எங்களுடைய அரசாங்கத்துக்குப் புரியவில்லை. அதனால் தானே நமக்கெல்லாம் இந்தக் கஷ்டமான சீவியம். ஆனால் இந்த நாட்டில் கல்வியின் அருமை இவர்களுக்குப் புரியுதடா. அதனால்தான் சம்பளத்தை ஆசிரியர்களுக்கு அள்ளி அள்ளிக் குடுக்கிறார்கள். மாணவர்கள் மட்டும் என்ன? ஆசிரியரைக் கடவுள் மாதிரி வைத்துக் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள் காட்டும் பணிவென்ன. மரியாதை என்ன. மனது புல்லரிக்குதடா. உனக்கும் ஒரு வேலை பார்த்து வைத்திருக்கிறேன். நீ ஓம் என்று ஒரு வார்த்தை சொன்னால்

போதும். அடுத்த லெட்டரில்
டிக்கெட் வரும்*

ஒவ்வொரு லெட்டரினும்
நல்லதம்பி அவரை வரும்படி
எழுதும்பொழுது சிவாவு
அதற்குச் சனக்காமல் ரத்தினச்
சருக்கமாகப் பதில் அனுப்புவார்.

'எனக்குக் கல்வி புகட்டிய
இந்த மண்ணுக்கே என் கல்வி
யறிவும் சொந்தம் என்று நினைக்
கிறேன் நல்லதம்பி. நீ என்மீது
கொண்ட அக்கறைக்கு நன்றி'

'இந்தாங்கோ நல்லதம்பி
யின்ரை காயிதம். நினைவு கலைந்
தவராக பவளம் நீட்டிய கடி
தத்தை வாசிக்கிறார்.

'என்னவாம்?'

'எனக்குப் பார்த்து வைத்தி
ருக்கிற உத்தியோகத்துக்கு இன்
னும் ஒரு மாசத்துக்குள்ள பதில்
சொல்லட்டாம். இனியும்
பொறுக்கமாட்டீனமாம். வேறு
ஆட்களை எடுக்கப் போயினமாம்'

'இஞ்சருங்கோ... சொல்றன்
எண்டு கோவிக்காதேங்கோ
வரிய வருகிற சீதேவியைக்
காலால எட்டி உதைக்கா
தேங்கோ'

'ச்சா என்ன படம்'

'கமலின்ட ஆக்டிங் ஏவன்'

'பவளம் பிள்ளைகள் வருகி
ளம் போய்ச் சாப்பாட்டைக்
குடு'

சொடியில் இடியப்பங்கள்
நீந்திக் கொண்டிருந்தன.

'அக்கா கமல் தண்ணியைச்
சுண்டிப்போட்டுப் பாடுகிற என்
இன்மம் என்ட கண்ணுக்குள்ள
நிற்குது. அப்பா, நீங்கள் எனக்
குக் கல்யாணம் பேசுறது என்
டால் கமல் மாதிரி ஒரு மாப்
பிள்ளையைத்தான் பார்க்க
வேணும்'

'கமல் வேண்டாம்: ஒரு
கமல் காரன் எங்களுக்கு வரு
வானே எண்டு பாப்பம்'

சீவரட்ணத்துக்குப் புரைக்
கேறியது.

மூத்தவளின் பதில் மனதைச்
'சார்' எனச் சுண்டியது. ஆற்
ருமைமீன் தகிப்பு. அது எப்படிச்
சரேலென வார்த்தைகளாக
வெளிப்பட்டு, ஒரு கமக்காரன்
கூடக் கட்டமாட்டாத நிலைமை
யில்தான் அப்பா எங்களை வைத்
திருக்கிறார் என்பதை வேதனை
யோடு சுட்டிக் காட்டுகிறாரா?
படித்துக் கொண்டிருக்கும் வித்யா
காணும் கனவுகளில், நடிகர்கள்
கணவர்மார்களாக வருவதில்
ஆச்சரியமில்லைத்தான். ஆனால்
மூத்தவள் கனவுகள் கண்டு
கண்டு அதில் வெந்து போன
தால் தானே என்னவோ விரக்தி
யில் வித்தியாவின் கனவுகளுக்கு
ஆரம்பத்திலேயே முற்றுப் புள்ளி
வைக்க நினைக்கிறார்.

சீவரட்ணத்துக்கு மேலே
யோசிக்க முடியவில்லை. தட்டை
விட்டு எழும்பினார்.

'சாப்பிடேக்கில்லை கதைக்
காதை எண்டு எத்தனை தரம்
சொல்றான் வித்யா. பார்
புரைக்கேறினதில் அப்பா சாப்
பிடாமலே எழும்பிப் போட்டார்'

பவளத்தின் ஏச்சு வித்யா
வின் காதில் ஏறவில்லை.

'நீங்கள் இருந்து பாருங்கோ
கமல் மாதிரி ஒருத்தன் எங்கோ
ஒரு முனையில் இருந்து குதிக்கத்
தான் போறான் பொன் வேண்
டேன், பொருள் வேண்டேன்,
உன் மட்டும் வேண்டுவேன்
எண்டு என்னைக் கல்யாணமும்
செய்யத்தான் போறான்'

'வாயை மூடி. படம்
பார்த்தால் அங்கேயே எல்லாத்

தையும் விட்டுட்டு வந்துவிட வேணும் கண்டியோ. இப்படியே அலட்டிக் கொண்டிருந்தியெண்டால் இனிமேல் படம் பார்க்க விடமாட்டன்'

இந்த முறை பவளத்தின் ஏச் ச கொஞ்சம் உறைக்கவே கையைக் கழுவிக்கொண்டே எழுப்பினள்.

முணுக்..... முணுக்.....

அரிக்கேன் லாம்பு சினுங்கிச் சினுங்கி எரிந்து கொண்டிருந்தது.

'என்ன படுக்காமல் யோசிச்சக் கொண்டிருக்கிறியன்?'

'இவ்வளவு நாளும் யோசிக்க மறந்ததை இப்ப யோசிக்கிறன். இந்த வருஷத்துக்குள்ள எப்படியெண்டாலும் மூத்தவனை விலத்திப்போட வேணும்'

'நினைச்சவுடன மாப்பிள்ளை கிடைக்குதோ, சிதனம் கிடக்குதே..... ம்.....'

'பிரின்ஸிபல் நாகலிங்கத்தின்ட மூத்த மகனுக்கு சம்பந்தம் பேசுகினம் எண்டு புரோக்கர் ராமச்சந்திரன் சொன்னவன்'

'பெடியன் காஷியரா கவேலை பார்க்கிறான். எங்கடை கொஞ்சச் சீதனத்துக்குச் சம்மதிப்பினமே!'

'நாகலிங்கம் காசை மதிக்காமல் ஆனை மதிக்கிறவர். என்மேல நல்ல மதிப்பும் அன்பும் வைத்திருக்கிறார். கட்டாயம் ஓம் எண்ணுவார் எண்டுதான் நினைக்கிறன்'

அரிக்கேன் லாம்பு இப்போ சினுங்காமல் படுத்தது.

4 ரோக்கர் ராமச்சந்திரன் திரும்பத் திரும்பப் பார்த்தபடி நின்று கெகண்டிருந்தார்.

'இந்த மனிசன் சிவாவை ஏன் இன்னும் காணேல்லை. பத்து மணிக்கு பஞ்சணை கடையடியில் நில் வாறன் எண்டவரை இன்னும் காணேல்லை. நான் போய்க் கதையைத் துடங்குவம் ஆள் பின்னால வரட்டுக்கும்'

கக்கத்துக்குள் கிடந்த குடை விரிய, ராமச்சந்திரன் நடக்கத் தொடங்கினார்.

'இந்தச் சம்பந்தம் மட்டும் பொருந்தி விட்டுது எண்டால் இரண்டு பக்கமும் கடைசி ஐந்நூறு ஐந்நூறு எண்டாலும் அடிக்கலாம். பிள்ளைப் பெத்து இருக்கிற மூத்தவளின்ட சூஞ்சுக்கு தொடர்க்கழிவு அண்டு அரைப் பவுலில காப்பாதல் போடலாம்'

ராமச்சந்திரன் நாகலிங்கம் வீட்டை வந்து சேர்ந்தார்.

அவர் வீட்டுக்குள் சென்ற அரை மணித்தியாலத்தில் வந்த சிவரட்னம், அங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த பேச்சைக் கேட்டதும் அப்படியே ஸ்தம்பித்து நின்றுவிட்டார்.

'அப்ப என்ன ஐயா சொல்லுறியன். உங்களுக்குச் சம்மதம் இல்லையே'

'போயும் போயும் அந்தப் பிச்சைக்காரப் பயவிட்டை என்ன கிடக்கிறது எண்டு போய் சம்பந்தம் செய்யிறது? ஆகப் படிப்புப் படிப்பு எண்டு உயிரை விடுகிறது தவிர தன்ரை பிள்ளைகளுக்கு எண்டு ஏதாவது காசு சேர்த்து வைச்சிருக்குதே!

‘பாவம் நேர்மையாக உழைச்ச மனிசன். பெட்டையனும் நல்ல பண்பாடு உள்ளதுகள்.

‘இந்த நேர்மை, பண்பாட்டை விடு ராமச்சந்திரன். பணம் இல்லாதவன் பிணம் கண்டியோ. அதைச் சம்பாதிக்காமல் பெயரைச் சம்பாதித்தால் போதுமே? பெயர் வயிறை நிரப்பிப் போடுமே?’

‘அப்ப உங்களுக்கு விருப்பமில்லையெண்டு சொல்லட்டே’

‘ஐ..... ஐ..... அப்பிடிச் சொல்லாதை! மகனுக்கு வேறு எங்கையோ சம்பந்தம் பொருந்தி விட்டது என்று சொல்லு. அதோடை நீயும் குருபரன்ட மூண்டாவது மகளைக் கொஞ்சம் தட்டிப்பாரன். நைஜீரியாவில் இருக்கிறவர் நிறையச் சேர்த்திருப்பார்’

சேவரன்ணம் வெகு வேகமாக நடக்கத் தொடங்கினார். மனமெல்லாம் சுடுதண்ணியாக எம்பி எம்பிக் கொதித்தது.

‘காசு பெரிசில்லைச் சிவா. உயர்ந்த உள்ளம்..... அதுதான் மனிசனுக்கு வேணும். அதைக் கொண்டுதான் மனிசனை மதிக்க வேணும். மற்ற ஆசிரியர்மார் பணத்தைத்தான் சம்பாதித்திருக்கினம். ஆனால் நீர்..... எத்தனை உள்ளங்களைச் சம்பாதித்திருக்கிறீர்’

பிரின்ஸிபலின் பசப்பான வார்த்தைகள் மூளைக்குள் ஹோ என்று இரைந்தன.

சே..... மனிதன் இவ்வளவு கேவலமானவனா?

‘நீர் ஒரு ஜெண்டில்மன்’ என்று அடிக்கடி முதுகில் தட்டிக் கொடுத்த நாகலிங்கம்—

வாழ்த்துகின்றோம்

மல்லிகையின் நீண்ட நாளைய நண்பரும், இளம் எழுத்தாளருமான திரு. ச. பாலகப்பிரமணியம் ‘கண்ணன்’ அவர்களுக்கு சம்பத்தில் திருமணம் இனிதே நிறைவேறியது.

புதுமணத் தம்பதிகள் இனிதே வாழ மல்லிகை மனமார வாழ்த்துகின்றது.

— ஆசிரியர்

‘லேர் உங்களை உயிருள்ள வரை மறக்க மாட்டன்’ என்று காரியம் முடிந்ததும் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு கூறிய சுகுமார்—

இவர்களுக்கிடையில் என்ன வித்தியாசம்?

முன்னவர் தட்டித் தட்டி என்விடம் வேலை வாங்கிக் கொண்டார்.

பின்னவன் அழுதழுது தன் காரியத்தை சாதித்துக் கொண்டான்.

ஆனால் நான்?

‘கமல் வேண்டாம். ஒரு கமக்காரன் எங்களுக்கு வருவானே பார்ப்பம்’

பெத்த மகளைப் பெருமூச்சு விட வைத்துக் கொண்டு... .. இலட்சியங்கள் என்று பெரிதாக அலட்டிக் கொண்டு ... நானும் வாழாமல், என் பொறுப்புக்குரிய வர்களையும் வாழ வைக்காமல், ஏங்க விட்டுக் கொண்டு—

நிர்வாண மனிசருக்குள்ளே கோவணம் கட்டிக் கொண்டு இருப்பவன் முட்டாள்தானா?

18 வது ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு விழா

—நாகராஜன்

அண்மைக் காலமாக யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்திற்கு புதிய பெருமை ஒன்று உருவாகியுள்ளது. மாதத்திற்கு இரண்டு வெளியீட்டு விழாக்களையாவது அந்த மண்டபம் காணத் தவறுவதில்லை. அந்த வளர்ச்சியின் ஓர் படிக்கல்லாக சென்ற மாதம் மல்லிகையின் 18வது ஆண்டு மலர் விழாவும் அதே மண்டபத்தில் நடந்தது.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆரோக்கியமான பணியை 18 வருட காலமாக புரிந்துவரும் மல்லிகையின் 16³வது இதழ் ஆண்டு மலராக மலர்ந்துள்ளமை இலக்கிய இதயங்களை மகிழ்வடையச் செய்தது.

தலைமை தாங்கிய திரு. ச. பத்மநாதன் அவர்கள் தமதுரையில் மல்லிகையின் வளர்ச்சியையும், அதன் பங்களிப்பையும் நீண்ட காலமாக அவதானித்து வரும் ஒரு வாசகன் என்ற வகையில் இவ்விழாவுக்கு தலைமை தாங்குவதையிட்டு தான் பெருமையடைவதாகக் கூறினர். ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் அயராத உழைப்பும் இலக்கிய நேசிப்பும் கலந்து உருவாகுவதே மல்லிகை என்பதை நான் அவதானித்துள்ளேன்.

மல்லிகை ஆசிரியருக்கென்று ஒரு அரசியற் தத்துவமுண்டு. இது எல்லோருக்குமே தெரியும். ஆனால் தனது அரசியற் பார்வையையோ தத்துவத்தையோ மல்லிகையில் எழுதவரும் எழுத்தாளர்களின் மீது திணித்து ஆசிரியபீட அதிகாரம் செலுத்த அவர் என்றுமே முனைந்ததில்லை. அதற்கு மாறாக அவரது கொள்கைகளுக்கு மாறான படைப்புகள் கூட இலக்கிய தர்மம் கருதி மல்லிகையில் பிரசுரமாகியுள்ளன. ஆரம்பத்தில் மல்லிகை தாங்கிவந்த பல சிறுகதைகள் பலராலும் விதந்துரைத்துப் பாராட்டுவது மட்டுமல்ல பரிசுகளையும் தட்டிக் கொள்ளும் தகைமையைப் பெற்றிருந்தன. ஆனால் அண்மைக் காலத்தில் அத்தகையதோர் நிலைமை சற்றுப் படியிறங்கியுள்ளதைக் காண முடிகிறது. இதற்கு ஆசிரியர் மட்டும் பொறுப்பல்ல, சிறுகதை படைப்பாளிகளும் காரணிகளாவர் என்று உரையாற்றினார். எழுத்தாளர் எஸ். அகஸ்தியர், எஸ்.

பத்மநாதன் ஆகியோர் மல்லிகை ஆசிரியரின் உழைப்பையும் மல்லிகையின் உயர்வையும் வெகுவாகப் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

பதிலுரை வழங்கிய இதழாசிரியர் அவர்கள் தனக்கே உரிய அழுத்தத்துடன் மல்லிகை இதழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து தொடர்ந்து வந்த 18 வருட அனுபவங்களை இரையீட்டிப் பேசினார்.

மல்லிகையில் எழுதுவதையே ஓர் தகுதியாகக் கருதுபவர்கள் நிறைய உண்டு. ஆனால் மல்லிகையுடன் பங்களிப்புச் செய்து பாத்திகைப்படுத்துவதற்குப் பலர் விரும்புவதில்லை. இதைப் புரிந்து கொண்ட பின்பும், மல்லிகை அட்டைப் படத்தை அலங்கரித்தவர்கள், மல்லிகையின் பச்சைங்களைப் பங்கிட்டுக் கொண்டவர்கள், மல்லிகை தொடுத்த போராட்டங்களினால் இலாபம் கண்டவர்கள், இன்னும் மல்லிகையை அணுகாதிருப்பது கவலைக்குரியதாகும். ஜீவா என்ற ஒரு தனிமனிதன் தனது உழைப்பை, நேரத்தை என் சகலதையுமே அர்ப்பணம் செய்து அந்த அர்ப்பணிப்பில் அரும்பு கட்டிய மல்லிகையை எட்ட இருந்து எதிர்க்குரல் எழுப்பியாரும் எரித்துவிடலாம் என்று கருதினால் எண்ணியவர்கள் ஏமாறுவார்களே தவிர, வேறு எந்த அனர்த்தமும் நிகழப்போவதில்லை. நீண்ட நேரமாகப் பேசிய ஜீவா அவர்கள் பதிலுரை மட்டுமல்லாது அண்மைக்கால இலக்கியப் போக்குகள் பற்றி எடுத்துரைத்தமை விழாவின் முழுமைக்குக் காரணமாகியது.

புதிய ஒரு ஆண்டில் கால்வைக்கும் மல்லிகை இலக்கிய இதயங்களின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு அரங்கமைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடனும் ஆசிரியரின் அயராத உழைப்பின் உறுதியுடனும் கூட்டம் நிறைவேய்த்தியது.

கொழும்பில் அறிமுக விழா

—திலீபன்

கொட்டாஞ்சேனை விவேகானந்த சிறிய மண்டபத்தில் 12-9-82 காலை 10 மணிக்கு பிரபல பெண் எழுத்தாளர் 'குறமகள்' தலைமையில் இக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

திரு. ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். மல்லிகையுடன் எனக்குப் பிரிக்க முடியாத நீண்ட காலத் தொடர்புண்டு. அதில் உருவாகியவர்களில் நானும் ஒருவன். மல்லிகை பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் போராடி வளர்ந்து வருவதை நான் நேரடியாகக் கண்டு அனுபவித்தவன். எனவே அதன் வளர்ச்சியையும் பொலிவையும் தின்மையையும் கண்டு நான் இன்று உண்மையிலேயே பூரிப்படைகின்றேன் என்றார்.

தலைவர் தமது உரையில் 'ஈழத்தில் அதி அற்புதமான பெண் எழுத்தாளர்கள் இன்று எழுதிக் கொண்டு வருகின்றனர். புதுமையாகவும் சமூகக் கண்ணோட்டம் மிகுந்ததாகவும் இவர்களின் படைப்புக்கள் மிளிர்கின்றன. ஆனால் வெளியீட்டுச் சாதனங்கள் பெண் எழுத்தாளர்களை என்ன காரணத்தாலோ புறக்கணிக்கின்றன. சில எழுத்தாளர்களும் இப் பெண் எழுத்தாளர்கள் மீது அவதூறுகளைப் பரப்புகின்றனர். ஒரு புதிய நவ இலக்கியத்தை ஈழத்தில் உருவாக்க வேண்டுமென்றால் பெண்களின் இலக்கியப் பங்கு அங்கீகரிக்கப்படுவதுடன் அவர்களும் தகுந்த முறையில் மதிக்கப்பட வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

மேமன் கவி அடுத்துப் பேசினார். 'எத்தனையோ இளம் எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துத் தந்து அவர்களை நெறிப்படுத்தி வளர்த்து வந்துள்ளது மல்லிகை. அப்படி நெறிப்படுத்தப் பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். மல்லிகையை நினைக்கும் போது எனக்கு நன்றியுணர்வுதான் மேலோங்குகின்றது' என்றார்.

அடுத்துத் திரு. கே. நவரத்தினம் பேசும்போது 'மல்லிகையை இன்று பல்சுவைக் கழக மாணவர்கள் ஆராய்ச்சியின் நிமித்தம் படித்துப் பாதுகாத்து வருவதை நான் கண்டிருக்கின்றேன். மல்லிகையில் வந்தவற்றில் பலதைத் தொகுத்து நூல் வடிவில் வெளியிட்டால் எதிர்காலப் பரம்பரைக்கு அது பெரும் உதவியாக அமையும் என்றார்.

பின்னர் திரு. பிரேம்ஜி பேசினார். 'முன்னர் தொடர்ந்து மல்லிகையில் எழுதியவர்களில் சிலரின் பெயர்களை இன்று காண முடிவதில்லை. அத்துடன் தொடர்ந்தும் மல்லிகையை ஒரு குழுவாக அமைத்து நடத்தினால் அதன் தாக்கம் இன்னும் வேகப்படும். மல்லிகை தனது குறைகளைக் களைந்து இன்று புதிய பொலிவுடன் வருகின்றது. இது பெரிய சாதனையாகும். மல்லிகையின் எதிர்காலம் ரொம்பவும் சிறப்பாக அமையும் என எதிர்பார்க்கின்றேன்'

அடுத்துப் பேசிய திக்வல்லைக் கமால், ஜீவா ஒரு சஞ்சிகையாள் மாதிரிமல்ல, ஒரு படைப்பாளியும் கூட. எனவே அவர் தனது படைப்புத்திறையை அலட்சியம் செய்துவிடக் கூடாது. இன்றைய எனது அனுபவத்தில் ஜீவாவின் எழுத்தைப் படிப்பவர்களுக்கென்றே ஒரு இளந் தலைமுறை ரொம்பவும் ஆவலாகக் காத்துக் கொண்டிருப்பதை நான் எனது அனுபவபூர்வமாகவே உணர்ந்துள்ளேன். ஜீவாவின் உழைப்பும் துணைச்சலும் இல்லையென்றால் நாம் மல்லிகையைத் தொடர்ந்து பார்க்க முடியாது என்பதையும் நான் இந்தக் கட்டத்தில் ஒத்துக் கொள்ளுகின்றேன். ஜீவாவின் கரங்கள் பலப்பட பலப்பட மல்லிகை தொடர்ந்து வளரும் வாழும்' என்றார்.

இளம் கலைஞர் எம். தயாபரன் அடுத்துப் பேசிய போது குறிப்பிட்டதாவது. 'நான் பள்ளி மாணவனாக இருந்த காலத்திலேயே மல்லிகை எனக்கு அறிமுகமானது. இலக்கிய உலகத்தைப்

பற்றிச் சிந்திக்க வைத்ததே மல்லிகை எனக் கூறுகின்றேன். மல்லிகையில் வரும் கட்டுரைகள் அத்தனையும் காத்திரமானவை மல்லிகையைத் தொடர்ந்து படிப்பது என்பதே ஒரு புதிய இலக்கிய அனுபவமாகும்' என்றார்.

அல் அசோமட் அடுத்துப் பேசினார். புதுக்கவிதை உலகிற்கு மல்லிகை செய்துவரும் சேவை மறக்க முடியாதது. எத்தனையோ புதுக்கவிதைக் கவிஞர்களை அறிமுகம் செய்து வைத்துள்ளது. இதற்கெல்லாம் காரணம் அகரத்தனமான உழைப்பும் விடா முயற்சியுமேயாகும். மல்லிகை வளர வளரத்தான் நமது குரலும் உரத்துக் கேட்கும்' எனச் சொல்லி மலரில் வந்த சில கவிதைகளைப் படித்துக் காட்டினார்.

இவை யாவற்றுக்கும் பதிலுரையாக மல்லிகை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டதாவது: 'ஆசிரியர் குழுவாக மல்லிகை நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று இங்கு கூறப்பட்டது. இந்தக் குழு தன்னுடைய பிரச்சினைக்காகச் சண்டைபிடித்து ஓய்வதற்குள்ளேயே சஞ்சிகை மறைந்து விடும். அனுபவம் எனக்கு இந்தப் பாடத்தைத்தான் கற்பித்துள்ளது. சரஸ்வதி, தீபம் ஆசிரியர் குழுக்களின் செயல்பாடுகள் உங்களுக்குத் தெரியாததல்ல. இந்தப் பதினெட்டு ஆண்டுக் காலத்தில் பொறுப்பு வாய்ந்த எழுத்தாளர்கள் சிலர் ஏனோ தானே வென்றுதான் என்னுடன் ஒத்துழைத்துள்ளார்களே தவிர, இலக்கிய ஆரோக்கியம் கருதி மல்லிகையுடன் ஒத்துழைக்கவில்லை. இந்த நிலையில் ஆசிரியர் குழு எழுத்தில் பிரகாசிக்குமே தவிர அதனால் மல்லிகைக்கு எந்தவிதமான ஆக்கபூர்வமான உதவிகளும் கிடைக்க முடியாது என்பதையே நான் உணருகின்றேன். மல்லிகைத் தளத்தையும் களத்தையும் பாவிக்கப் பலர் வருவார்கள், போவார்கள். போகும் அவர்களைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. ஏனெனில் ஏதோ ஒரு நோக்கத்தை மனதில் கொண்டு வருபவர்கள் அது நிறைவேறாத பட்சத்தில் ஒதுங்கிக் கொள்ளுகின்றனர். அது இயல்பானதுதான். மற்றும் சிலர் நமது அணியின் நேச சக்திகள் எனச் சொல்லிக் கொண்டே எதிரணியினரின் இரகசியப் பிரசாரகர்களாக இயங்கி வருவதையும் இந்த நாடு இன்று நன்கறிந்துள்ளது. எனவே இவர்களும் மல்லிகையை விட்டுத் தாமே ஒதுங்கிப் போயுள்ளனர். படைப்பாளி நான். எனவே இந்த நாடு எனது சிருஷ்டிகளை எதிர்பார்க்கின்றது என்பதை நான் நன்கறிவேன். எனவேதான் ஆண்டுக்கு இரண்டு நூல்கள் என்ற முறையில் எனது படைப்புக்கள் வெளிவர வேண்டும் என்ற திட்டமான முடிவின் பிரகாரம் இன்று இயங்கி வருகின்றேன். தொடர்ந்து எனது சொந்த ஆக்கங்கள் புத்தக உருவில் வெளிவரும். இந்தப் பதினெட்டு வருட சஞ்சிகை வாழ்வில் நான் எழுத்தாளர் அல்லாத மல்லிகை அன்பர்கள் பலரை நேரில் சந்தித்துள்ளேன். அவர்கள் என்னிடமோ மல்லிகையிடமோ எந்தவிதமான பிரதிப் பிரயோசனமும் கருதாமல் அன்பு செலுத்துகின்றனர். இலங்கையிலும் தமிழ் நாட்டிலும் கணிசமான இத்தகைய நண்பர்கள் மல்லிகை மூலம் எனக்கு நண்பர்களாக அமைந்துள்ளனர். அருமையான இலக்கிய இதயங்கள் கொண்டவர்கள் அவர்கள். எனக்குக் கிடைத்த மாபெரும் நட்பு என்றே நான் அவர்களைக் கருதுகின்றேன். மல்லிகையில் வந்த பல நல்ல ஆக்கங்கள் நூல் வடிவில் வெளிவரும் என்பது

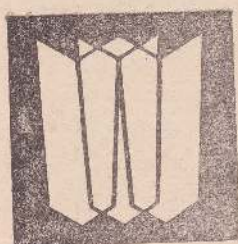

தைச் சகலரும் அறிய வேண்டும். இன்று மல்லிகையில் வெளிவரும் ஒவ்வொரு கருத்தையும் தமிழகத்தில் பூரணமாக அறிந்து கொள்ள அபார ஊக்கம் காட்டுகின்றனர். எனவே மல்லிகையில் எழுதுபவர்கள் கூடப் பொறுப்புணர்ந்து எழுத வேண்டும். சிறந்த மனிதனாக இருப்பவரால்தான் சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைக்க முடியும். எனவே நான் தினசரி என்னை நல்லவர்களை ஆக்கிக் கொள்வதற்காகவே என்னுள் நானே போராடிக் கொண்டு வருகின்றேன். ஒழுக்கமற்ற — நேர்மையற்ற மனிதத் தன்மையற்ற ஒருவனால் தலை சீழாக நின்ற போதிலும் கூட நமது மண்ணில் மக்களிடம் வேர் பாய்ந்துவிட முடியாது. தற்காலிகமாகச் சிலர் சுளியோடி வெற்றி பெற்றுவிட்டதாக தம்மைத் தாமே நம்பவைத்து விடலாம் ஆனால் பல அனுபவர்களையும் ஆட்களை எடைபோட்டு நிறுத்துப் பார்த்ததில் நிதானங்களையும் பெற்றுக் கொண்டுள்ள நமது மக்கள் கடைசியில் மனிதனைத்தான் — அவனிடம் கருத்து வித்தியாசங்கள் இருந்தாலும் கூட — மதிப்பார்கள்; கணம் பண்ணுவார்கள் என்பது திண்ணம்.

சிலருக்கு இலக்கியக் கப்பம் செலுத்த வேண்டியது கட்டாய தேவைபோல என் மனதிற்குப் பட்டது. அதாவது அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து மல்லிகை இதழ் சென்று கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்குரிய சந்தா அனுப்ப மாட்டார்கள். எந்தக் கொம்பு யிருந்தாலும் கப்பம் கட்டி இலக்கியம் வளர்க்கும் எண்ணம் எனக்குக் கிஞ்சித்தேனும் இல்லை. இப்படியான மனப்பான்மையுள்ளவர்களை நான் என்றுமே மதிப்பவனுமல்ல.

என்னிடமுள்ள குறைபாடுகள் பற்றியும் கட்டிக் காட்டப்பட்டது. என்னிடமுள்ள குறைபாடுகள் எனக்குத் தெரியாததல்ல. அதைக் களைந்து என்னைப் பண்படுத்தவே நான் இன்று முயன்று வருகின்றேன். என்னுடைய ஆளுமையே என்னுடைய குறைபாடுகளுடன் உண்டு என இந்தச் சபையில் நான் பகிரங்கமாக ஒத்துக் கொள்ளுவதுதான். இதை வைத்துப் பாருங்கள், நான் எத்தகைய நிறைபாடுள்ளவன். என்னுடைய பலவீனங்களுடன் என்னை நேசிப்பவர்களே என்னையும் என் இலக்கிய சேவையையும் நிரந்தரமாக நேசிக்கத் தக்கவர்கள். இங்கு சொல்லப்பட்ட பல்வேறு கருத்துக்களையும் நான் என் அடிநெடுகில் சுமந்து கொண்டு யாழ்ப்பாணம் செல்லுகின்றேன். கூடியவரை, என் சக்திக்கு உட்பட்டவரை இங்கு நல்லெண்ணத்துடன் சொல்லப்பட்ட பல தல்ல கருத்துக்களை வருங்காலத்தில் நான் மல்லிகையில் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவேன். அந்த சமயம் ஆலாசனை சொல்லவதுடன் நின்றுவிடாது, சகல நண்பர்களும் மல்லிகை தத்தமது ஆத்மக் கருத்துக்களைத்தான் சுமந்து சென்று தேசத்துக்குச் செய்தி சொல்லுகின்றது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு உதவ முன்வர வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்' எனக் கருத்துச் சொல்லார்.

பல எழுத்தாளர்கள், இளந் தலைமுறைச் சிந்தனையாளர்கள், ஆர்வலர்கள், உற்சாகமான இளைஞர்கள் போன்ற பல்வேறு பகுதியினர் இவ் அறிமுக விழாவில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்: ●

முற்போக்காளரின் பாரதி ஆய்வுகள்

க. கைலாசபதி

பாரதி நூற்றாண்டு கொண்டாடப்படும் இவ்வாண்டிலே எதிர்பார்த்த வகையில் ஆக்கபூர்வமான நூல்கள் அனேகம் வெளிவரவில்லையாயினும், சில குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள் பிரசுரமாகியுள்ளன. அவ்வாறு குறிப்பிடத்தக்க நூல்களுள் பெரும்பாலானவை முற்போக்காளர்களாலேயே எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 'தாமரை', 'செம்மலர்', 'தீக்கதிர்' ஆகிய ஏடுகள் பாரதி நூற்றாண்டை ஒட்டிச் சிறப்பு மலர்கள் வெளியிட்டன. இவை முற்போக்காளரின் பாராட்டை மட்டுமன்றி ஏனையோர் பலரின் பாராட்டையும் பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக, பாரதி ஆய்வாளர்களில் சிறப்பிடம் வகிக்கும் 'சிட்டி' (பெ. கோ. கந்தரராஜன்), 'இவ்வாண்டு வெளிவந்த பாரதி சிறப்பு மலர்களில் 'தாமரை' பாரதி மலர், ஈடினையற்று விளங்குகிறது' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். 'தீக்கதிர்' மலரும் பலரது பாராட்டைப் பெற்றது.

பாரதியின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தையும், தமிழ் இலக்கிய கதையில் அவனது ஆக்கங்கள் செலுத்தும் இயக்கவியல்

ரீதியான பாதிப்பையும் முற்போக்காளர்களே செவ்வனே உணர்ந்து எழுதியிருக்கின்றனர். பெ. சு. மணி போன்றோரின் அறிவுபூர்வமான கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் முற்போக்குச் சிந்தனைகளின் செல்வாக்குப் படிந்திருப்பது கவனிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. குறுகிய வரம்புகளிலிருந்து விடுபட்டு, தேசிய-சர்வதேசிய நோக்கிலும் ஒப்பியல் அடிப்படையிலும் அணுகும் பொழுதே பாரதி ஆய்வுகள் அந்தமுள்ளவையாகின்றன என்பதை முற்போக்கு அணியைச் சார்ந்தோரின் நூல்கள் நிரூபிக்கின்றன.

அண்மையில் இலங்கைக்கு வருகை தந்த தா. பாண்டியன் எழுதிய இரு நூல்கள், 'பாரதியும் சாதிகளும்' (நவம்பர், 1981), 'பாரதியும் யுகப்புரட்சியும்' (டிசம்பர், 1981) என்பன காத்திரமான பங்களிப்புகளாகும். 'சாதிகள் இல்லையடி பசப்பா' என்று உரத்த குரலிற் பாடிய பாரதியையே பார்ப்பனிய வரம்பிற்குள் விலக்கி வைத்துவிட முயலும் அதிதீவிர பகுத்தறிவாளர் பலபட எழுதும் இந்நாட்களிலும், மிக முக்கியமான சாதிப்பிரச்சினை பற்றியும், அது குறித்து மகாகவி கூறியவை பற்றி

றியும் தனியொரு நூல் எழுதப் பட்டமை வரவேற்கத்தக்கதே.

தனக்கே உரிய தருக்க ரீதியான முறையில் விஷயங்களை ஆராய்ந்து விவரித்திருக்கின்றார் ஆசிரியர் பாண்டியன். தனது வாதத்தை - கருத்தை - ஐயத்துக்கு இடமின்றி நிலை நாட்டுவதற்காக, பாரதியாரின் கட்டுரைகளிலிருந்து பல பகுதிகளை விரிவான மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்டிருக்கிறார். சாதிப்பிரச்சினை குறித்து பாரதி கூறியவற்றை ஒரே நூலில் முழுமையாகப் பார்க்கும் வாய்ப்பு ஒரு புறமிருக்க, பாரதியாரை அவர் வாழ்ந்த காலத்து வரலாற்றுப் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்க ஆசிரியர் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சி சிறந்த ஒரு சமூகவியல் நோக்குள்ள நூலையும் நமக்கு அளித்திருக்கிறது. பாரதி காலத்திலும் அதற்குச் சற்று முன்னரும் இருந்த சாதீய நிலைமைகளை மாத்திரமன்றி, சென்ற வருடம் (1981) தமிழ் நாட்டிலும் வேறு சில மாநிலங்களிலும் நடைபெற்ற மதமாற்றங்களையும் கருத்திற் கொண்டு சாதி முறையினை விளக்குகிறார் ஆசிரியர், சாதி வேறுபாடுகளே மத மாற்றத்துக்கு முழுமதற் காரணம் என்றும், வறுமை அதற்கு உற்சாதலாக அமைகிறது என்றும் வாதிட்டுள்ளார்.

நூலின் முற்பகுதியில் சாதிப்பிரச்சினை குறித்து பாரதி நூல்களை ஆராய்ந்தபின், பிற்பகுதியில் இந்தியாவிலே சாதிப்பிரிவினை தோற்றிய சூழ்நிலையைக் குறித்து மீளாய்வு செய்கிறார் ஆசிரியர்.

“வேலைப் பிரிவினை அடிப்படையில் தான் சாதிப் பிரிவுகள் தோன்றின என்று நீண்ட காலமாகக் கூறப்பட்டு வரும் கருத்தை மறுத்

துள்ளேன். இந்தியாவில் தவிர பிறநாட்டுச் சூத்திரங்கள் மூலம் ஆய்ந்து உண்மைகளைக் காண்பது அரிது என்று கருதியே அதனை மறுத்துள்ளேன். இதன் மீது விவாதம் வேண்டும்”

மேல்நாட்டு ஆய்வாளரும் அவர் வழிவரும் இந்திய ஆய்வாளரும் இந்திய சாதி அமைப்பு முறை பற்றிக் கூறியவற்றை முதன் முதலில் ஆழமாகப் பரிசீலித்தவர் காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் டி. டி. கோசாம்பி. இந்திய பூர்வீக உலோகாயதம் பற்றி நூல் எழுதிய டி. பி. சட்டோபாத்தியாயாவும் வேறு சிலரும் இந்திய சாதியமைப்புப் பற்றி மார்க்சிய பார்வையில் கில கருத்தங்களை முன்வைத்திருக்கின்றனர். மார்க்ஸ் விவரித்த கிரேக்க, உரோம அடிமை முறைகளைப் போலவோ, பிற்பட்ட பிரித்தானிய, பிரெஞ்சு பண்ணை அடிமை முறைகளைப் போலவோ அல்லாது, சமய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இந்தியாவிலே சாதி நிலைத்தது என்னும் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றார் பாண்டியன். அவரது கருத்தின் சாராம்சம் பின்வருமாறு:

“அதை அடிமை முறை என்று அழைக்காமல், சாதி என்ற பெயரைச் சூட்டி, அது முன் ஜென்ம பாவ, புண்ணியங்களுக்கேற்ப - பிறவி எடுக்கிறது என்று கூறி, அதை நம்புமாறும் செய்துவிட்ட சூழ்ச்சி, இந்தியாவை இன்றைக்கும் வாட்டுகிறது. அது ஒரு கருத்தாக மட்டும் நில்லாது சமூக அமைப்பாக மாற்றப்பட்டதால் இன்று நீடிக்கிறது”

சமகால இந்திய மார்க்சிய ஆய்வாளர்கள் முன்வைக்கும் கருத்து

இது. முந்திய தலைமுறையைச் சேர்ந்த எஸ். ஏ. டாங்கே போன்றோர், 'பிற நாட்டுச் சூத்திரங்களை' யாந்திரீகமயமாக இந்திய சூழ்நிலைக்குப் பிரயோகித்ததினால் சிற்சில தவறுகள் நேர்ந்தன. சாதி அமைப்பு மட்டுமன்றி, இந்திய அடிமை முறை, நிலமானிய முறை, முதலாளித்துவம் என்பதனவும் மார்க்சிய வாதிகளால் தற்சமயம் மீளாய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதன் பிரதிபலிப்பாகவும் பாண்டியனின் நூல் அமைகிறது என்று கூறுவது தவறாகாது.

இத்தனையும் கூறிவிட்டுப் பாரதியை ஒட்டுமொத்தமாக மதிப்பிடுகிறார் ஆசிரியர். அதுவே நூலின் பிரதான சிந்தனையுமாகும்.

“சாதிகளைப் மற்றிய பாரதியின் கட்டுரைகளைப் படிக்கும்போது, இக் கொடுமைகளைக் கண்டு கொதிக்கிற ஒரு மனிதாபிமானியின் நெஞ்சம் தெரிகிறது. ஆனால், தீர்வு காணும் சமூக ஞானியாக இல்லை என்பதும் தெரிகின்றது. ஆனால், நோக்கம் சிறந்தது, புரட்சிகரமானது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை”

பாண்டியனின் மற்றைய நூலான “பாரதியும் யுகப்புரட்சியும்” தேசிய நோக்கு நிலையிலிருந்து சர்வதேசியத்துக்குச் செல்கிறது. இந்திய இலக்கிய கர்த்தாக்களுள் முஷ்ய ஒக்டோபர் புரட்சியை முதலிற் பாடியவன் என்ற சிறப்பு மட்டுமன்றி, அதனைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவு விளக்கத்துடன் வரவேற்றவன் என்ற சிறப்பும் பாரதிக்கு உண்டு. ப. ஜீவானந்தம் முதல், சிதம்பர ரகுநாதன் வரையில் சில தமிழக முற்போக்காளர் இப்பொருள்

குறித்து ஆராய்ச்சி பூர்வமான கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். ரகுநாதன் இவ்விஷயத்தில் ருசி சரமான தகவல்களையும் தருக்க ரீதியான சிந்தனைகளையும் காலத்துக்குக் காலம் கூறி வந்திருக்கிறார்.

ஆசிரியர் பாண்டியன் இந்நூலிலே. ஒக்டோபர் புரட்சி பற்றியும் பாரதி பற்றியும் இன்றைய நிலையில் தெரியக்கூடிய அனைத்தையும் திரட்டிப் பக்குவமாகத் தந்திருக்கிறார். ருஷ்யப் புரட்சியை வரவேற்ற கவிஞர் ஏவலே தொழிலாளர் எழுச்சியையும், பாதர் விடுதலையையும், சாதி அடக்குமுறையையும் பற்றிச் சிந்தித்திருந்தமையாலேயே அப்புரட்சியின் உள்ளார்ந்த முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது என்பது ஆசிரியரது வாதமாகும். அது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதே. இங்கும் மகாகவியை வரலாற்று ஒட்டத்துடன் வைத்து நோக்கியமையாலேயே, அவனது பலத்தையும் சிற்சில வரையறைகளையும் ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்ட முடிந்திருக்கிறது ருஷ்யப் புரட்சி பற்றியும், லெனின் பற்றியும் சில சமயங்களில் பாரதிக்கு இருந்த மயக்க தயக்கங்களையும் விவரித்து அவற்றுக்கு விடை கூற முனைகிறார், (பக். 53-80)

“இதே ஊசலாட்டத்திற்கு மார்க்சிம் கார்க்கியும் உள்ளாளர் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அவர் லெனினுடன் இருந்தவர். புரட்சிக்கட்சியில் இருந்தவர். புரட்சியைக் கண்டவர். இருந்தும், சமூக மாற்றம் நிகழ்கிற போது எதிர்ப்புரட்சிக் கலவரங்களை ஒடுக்கத் தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டவுடன் கலக்க மடைந்தார். ‘கிறிஸ்துவ

கம்ப்யூனிசம்' என்ற ஒன்றைப் பற்றிக் கூடப் பேசத் தொடங்கினார். ஆனால் கட்சியில் இருந்ததாலும் லெனினுடன் விவாதித்ததாலும் லீரெவில் தெளிவு பெற்று மீண்டும் புரட்சி வழியில் நடைபோட்டார் பாரதிக்குப் பக்கத்தில் லெனினும் இல்லை, பாரதி சேர்ந்து கொள்ள கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியும் இல்லை. எனவே நடைமுறை பற்றிய கருத்து வித்தியாசம் பாரதியிடம் நீடித்தது" (பக். 66)

பாரதி பற்றி முற்போக்காளர் மத்தியில் எப்பொழுதும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் இருந்து வந்துள்ளன. அது எதிர்பார்க்கக் கூடியதுமாகும். பாரதியை அப்படியே ஏற்றுப் போற்றுவோரும், முற்றாக நிராகரிப்போரும் என இரு சாரார் முற்போக்கு அணியில் காணப்படுகின்றனர். இரு சாரார் கருத்துக்களும் ஒரு தலைப் பட்சமானவையே. விமர்சித்து விளக்குவதே உகந்த முறையாகும். அத்தகைய நோக்கு இவ்விரு நூல்களிலும் இழையோடுவது கண்கூடு. இவ்வாண்டில் வெளிவந்த 'பாரதி — ஒரு சமூகவியல் பார்வை' (ஆசிரியர்கள் பெ. மணியரசன், மா. வளவன்), 'பாரதி — சில பார்வைகள்' (ஆசிரியர்: ரகுநாதன்), ஆகியவையும் இவ்வாறு விமர்சன ரீதியில் பாரதியை மதிப்பிடும் நூல்கள்.

மணியரசன், வளவன் ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து இனையாசிரியர்களாக எழுதி கார்க்கி நூலக வெளியீடாக வந்துள்ளது 'பாரதி — ஒரு சமூகவியல் பார்வை' என்னும் நூல். பிரபல முற்போக்கு விமர்சகர் கே. முத்தையா முன்னுரை வழங்கி

கியிருக்கிறார். கலையும் இலக்கியமும், காலமும் களமும், பாரதியும் மதமும், பாரதியும் சமூகமும், என்னும் நான்கு அத்தியாயங்களைக் கொண்ட இந்நூல், மார்க்சியத்தைத் தழுவி நிற்கும் இனைய தலைமுறையினர் இருவரின் ஆக்கமாகும். மேலே நான்குறிப்பிட்டிருப்பது போல, முற்போக்கு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களே பாரதியை விமர்சன ரீதியாக அணுகுகின்றனர். வழிபாட்டு முறையோ எதிர்நிலை முறையோ உரிய பயனைத் தர மாட்டா என்பதை அவர்கள் அறிவர். ஆயினும் இன்றும் சத்தற்ற இவ்விரு முறைகளுமே பெருவழக்காயுள்ளன. பாரதி நூற்றாண்டு விழாச் சமயத்தில் இத்தகைய விமர்சன நூல் வெளிவந்திருப்பது, அதிலும் குறிப்பாக இளம் படைப்பாளிகளினால் இயற்றப்பட்டிருப்பது நம்பிக்கை ஊட்டுவதாயுள்ளது.

இந்நூலிலே விதந்துரைக்கத்தக்கதாய் உள்ள ஓர் அம்சம் பாரதியின் கட்டுரைகள் நன்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருத்தலாகும். கடந்த சில வருடங்களில் பாரதியார் எழுதிப் பல காலம் தெரியப்படாமலிருந்த கட்டுரைகள் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. இளசை மணியன், சீ. விசுவநாதன், ரகுநாதன், பெ. சு. மணி, ரா. அ. பத்மநாபன் முதலியோரின் முயற்சிகள் இங்கு பாராட்டப்பட வேண்டியவை. இந்நூலின் ஆசிரியர்கள் பாரதியார் கட்டுரைகள் காட்டும் தகவல்களையும் கருத்துக்களையும் திறனாய்வு செய்து பாரதியின் குறை நிறைகளை மதிப்பிட முயன்றிருக்கிறார்கள். பாரதியின் படைப்புக்கள் மேலும் மேலும் வெளிவரும் போது அவனைப் பற்றிய நமது விளக்கமும் ஆழமாக அமையும் என்பதற்கு இந்நூல் சிறந்த சான்றாகும்.

பாரதியின் ஆக்கங்களைப் பற்றியும் அவன் மரபில் வரும் நவீன இலக்கியங்கள் பலவற்றைப் பற்றியும் அடிக்கடி ஒரு முக்கியமான விவாதம்— சர்ச்சை நடப்பதுண்டு. அழகியலா பிரசாரமா என்ற முரண் பாட்டை முன்னிறுத்தியே சிலர் இவ் விவாதத்தை நடத்துவர். பாரதியின் தேசிய, சமுதாயப் பாடல்கள் காலத்தாற் கட்டுண்டவை என்றும் கண்ணன்பாட்டு, குயில் பாட்டு முதலியனவே காலத்தைக் கடந்து நிற்கக்கூடிய நித்தியமான பொருளைக் கொண்டவை என்றும் சிலர் கூறுவர். சமார் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்பு கல்கி— ரா. கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் வ. ரா. வுக்கும் நடந்த வாதப் பிரதிவாதத்தின் அடிப்படை உண்மையில் இதுவே யாகும். தேசியக் கவி மகாகவியாக இருக்க இயலாது என்று கல்கி வாதிட்ட பொழுது, பிரசாரம் உயர் கவிதையாக மாட்டாது என்பதே அவரது தருக்கமாயிருந்தது. அழகியல் வாதிசனும், கலை வாதிசனும் அடிக்கடி கூறும் சுலோகம் இதுதான். ஆயினும் அவர்கள் வேண்டுமென்றே இவ்வாறு சமூகவியல் கொள்கையைக் கொச்சைப்படுத்திக் கூறுவது வழக்கமாகிவிட்டது. உண்மையில் கார்ல் மார்க்ஸ் முதல் பின்வந்த சமூகவியல் ஆய்வாளர் அனைவரும் வற்புறுத்திய அடிப்படை பின்வருமாறு: 'எல்லா இலக்கியங்களும் பிரசாரமே, ஆனால் எல்லாப் பிரசாரங்களும் இலக்கியமாகா'.

இந்த மூலாதாரமான செய்தியை அளவு கோலாய்க் கொண்டே ஆசிரியர்கள் இருவரும் பாரதியின் ஆக்கங்களை அணுகியிருக்கின்றனர். உருவம்— உள்ளடக்கம் என்று இலக்கியத்தை இருமுனைப்படுத்திக் கூறுபோடாமல், இரண்டும் இசைவு

பட இணைந்ததே சிறந்த இலக்கியம் என்னும் உண்மையை மீண்டும் வலியுறுத்தியுள்ளனர். அந்த வகையில் 'கலையும் இலக்கியமும்' என்னும் அத்தியாயம் அடிப்படைகளை அலசுகிறது.

விமர்சனரீதியில் விஷயத்தை அணுகியிருக்கும் நூலாசிரியர்கள், பாரதி 'சறுக்கும்' இடங்களையும் அங்கங்கே சுட்டியிருக்கின்றனர். குறிப்பாக, 'பாரதியும் மதமும்' என்ற கட்டுரையில் ஆழமாகவும் நிதானமாகவும் பாரதியின் கருத்துகளின் தன்மையை ஆராய்கின்றனர். தமிழிலக்கியத்திலே பாரதிக்குச் சற்று முற்பட்டவர்களை எடுத்து விளக்கிவிட்டு, 'நிப்படி பட்ட பின்புலத்தில் படிப்படியான வளர்ச்சி, பாரதி என்ற திடீர்ப் பாய்ச்சலைப் பெறுகிறது' என்று சரியாகக் கூறுகின்றனர்.

“மதம் என்ற இருமடிக் குண்டு காலில் கிடந்து இவ்வளவு இழுத்தாலும் செயல் வீரர் என்ற இயல்பின் காரணமாக, எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறார். காலில் கிடந்த அந்தக் குண்டை அறுத்து எறிவதற்குப் பதில் அதையே கையிலெடுத்துக் கொண்டு எதிரியை வீரட்டலாம் என்று நினைத்தார்”

இவ்வாறு கூறும் ஆசிரியர்கள் மிகவும் விரிவாகவும் நுணுக்கமாகவும் பாரதியின் கூற்றுக்களை ஆராய்ந்திருக்கின்றனர். அண்மையில் இரு சாரார் பாரதி பற்றி அபிப்பிராயம் தெரிவித்து வருவதைக் காணலாம். பல்வேறு காரணங்களால் சிறிது வேகம் பெற்று வரும் இந்து தீவிரவாதிகள் பாரதியை வைதிகக் கவிஞர் என்று கூறுவர். சாதியை நிராகரிப்பதாய்க் கூறும் பகுத்தறிவுவாதிகளின் சிலரோ 'பிறப்பை

வைத்து ஒருவருக்குக் குணம் கற்பிக்கும் முறையில் பாரதியை பார்ப்பனக் கவிஞர் என்கின்றனர். இது குறித்து இந் நூலாசிரியர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது சுவை பயப்பதாய் இருக்கிறது.

“பார்ப்பனக் கவி என்று புழுதிவாரி இறைப்போரும், வைதிகக் கவி என்று கட்டிப் புரள்பவரும் தங்கள் தங்கள் இயக்கங்களின் நோக்கங்களுக்காக பாரதியாரை அணுகித் தோல்வியை மட்டுமே தழுவிக்கொள்கிறார்கள்.

மாறாக நாம் ஒருபோதும் பாரதியாரைப் பொது உடைமைக் கவிஞர் என்று சொல்லவில்லை.

போர்க்குணமிக்க மனித நேயத்தோடு மாபெரும் மறுமலர்ச்சிக் கவிஞராகச் செம்மாந்து நிற்கிறார் என்றுதான் சொல்கிறோம்”

சுருங்கக் கூறுவதாயின், சமூகவியல் பார்வை என்று தலையங்கத்திலே குறிப்பிட்டிருப்பதற்கு இயைய, சமூகவியல் நோக்கில் இலக்கியத்தையும் இயக்கங்களையும் அணுகும் முறையியலைக் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் இந் நூலிலே ஆசிரியர்கள் கையாண்டுள்ளமை பாராட்டத் தக்கதாகும். வரலாறு, சமூகவியல், அழகியல், உளவியல் இவற்றையெல்லாம் தனித்தனி மிகைப்படுத்தியும் குறைவாக எடைபோட்டும் சூழப்பிக் கொள்ளாமல் யாவற்றையும் ஒன்றிணைத்து முழுமையான பாரதியைக் காணவும் காட்டவும் முயன்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியிருப்பது போல, “இத்தகைய பல்வேறுபட்ட செய்திகளையும் தொகுத்து பாரதியை அவனது காலப் பின்

னணியில் சரியாகப் பொருத்தி வைத்து ஆராய்கிற சமூகவியல் ஆய்வுகள் இன்று முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்கள் செய்யத்தக்க முதற் காரியங்கள் ஆகும்”

அத்தகைய முயற்சியில் இந் நூல் அடியெடுத்து வைத்துள்ளது.

திறனாய்வுத் துறையில் சமீப காலமாகத் தமிழகக் கல்லூரிகளையும் பல்கலைக் கழகங்களையும் சேர்ந்த சில இளம் விரிவுரையாளர்களும், பேராசிரியர்களும் விஞ்ஞான பூர்வமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருதல் காணக் கூடியதாய் இருக்கிறது. இந்நூலாசிரியர்சளைப் போலவே, கேசவன், மூர்த்தி, அக்கினிபுத்திரன், செம்பியன் முதலிய சிலர் பாரதியுடம் குறித்து பெருமைப்படத்தக்க கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதி வருகின்றனர். வளர்ந்து வரும் மார்க்கீய திறனாய்வுக்கு இம் முயற்சிகள் வளமூட்டுகின்றன என்பதில் ஐயம் இல்லை.

மல்லிகை

18 - வது ஆண்டு மலர்

இம் மலர் சொற்பப் பிரதிகளே கைவசம் உண்டு. இலங்கையின் நாளை பகுதிகளிலும் இருந்து கடிதங்கள் வருகின்றன. ரூபா 4 - 50 க்கு தபாற் கட்டளை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

டாக்டர் விஸ்வபாரதி நினைவுகள்

தந்தையார் இராசவைத்தியர் கனகசபையின் அடிச்சுவட்டில் யாழ், லங்கா சித்த ஆயுள் வேத வைத்தியக் கல்லூரியிலே பயின்று, அங்கு பதினாறு வருடங்கள் விரிவுரையாளரைக்கக் கடமை யாற்றிய அவரது பணியை சுதேச வைத்திய சமுதாயம் மறந்துவிட முடியாது.

குறுகிய காலத்தில் சுய முயற்சியின் மூலம் முன்னேறி, வடபகுதியிலே சிறந்த சுதேச வைத்திய நிபுணராகத் திகழ்ந்தவர். சித்த வைத்தியத் துறையை நவீனப் படுத்த வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் அவருக்கிருந்தது. அதனால் தனது சொந்தச் செலவிலேயே ஆராய்ச்சி பல செய்தார். 'விஸ்வபாரதி ஆயுர்வேத பார்மலி மருந்துகள் த்ரமானவை' என்ற பெயரை வைத்தியர்களிடையே பெற்றுக் கொண்டார்.

யாழ், ஆயுர்வேதக் கல்லூரி ஸ்தாபிக்கப்பட்டு 50 வருடங்கள் கடந்துவிட்ட போதிலும் அதன்

நிலை குறித்து பெரிதும் கவலையடைந்திருந்தார். அதன் முன்னேற்றத்திற்காக பெருமளவு செலவு செய்தார். அக்கல்லூரி அங்கீகாரம் பெறவும், அதன் நிர்வாகம் சிறக்க வேண்டுமெனவும் அவர் பட்டபாடு சொல்லொணாது.

அகில இலங்கை சித்த வைத்திய சங்க இணைச் செயலாளராகவும், இலங்கை இலக்கிய ரசிகர் சங்கத்தின் தலைவராகவும் பல்லாண்டுகள் பணியாற்றி ஆற்றல் மிக்க பணியாளன் எனப் பேரெடுத்தார்.

ஈழத்தின் தினசரிகள் பலவற்றிலும் அவரது வைத்திய-இலக்கியக் கட்டுரைகள் பல வெளிவந்துள்ளன. புகழ்பெற்ற பேராசிரியர்களது கட்டுரைகளுக்கே சிறப்பிடம் அளிக்கும் தமிழக அறிவியல் சஞ்சிகையான 'கலைக்கதிர்' டாக்டர் விஸ்வலிங்கத்தின் வைத்தியக் கட்டுரைகளை விரும்பிப் பெற்று தொடர்ந்து பிரசுரித்துக் கௌரவித்தது; பாராட்டுத் தெரிவித்தது.

வடபகுதியிலுள்ள இலக்கியக்காரர் — பத்திரிகையாளர் பலர் அவரது நண்பர்கள். இலக்கியக்காரரைக் கண்டுவிட்டால் அவருக்குப் பசி எடுக்காது. நாள் முழுதும் அவர்களோடு கலந்துரையாடுவார். இதயபூர்வமாக இலக்கிய நெஞ்சங்களை நேசித்தவர். அவர் எழுதிய வைத்தியக் கட்டுரைகளைத் தேடிப் பிடித்து தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிடுவது சுதேச வைத்திய சமுதாயத்திற்கும், பொதுமக்களுக்கும் பயனுடையதாகும். அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள அவரது உற்ற நண்பர்களின் முயற்சிக்கு சுதேச வைத்திய சமுதாயம் ஆதரவளித்து ஊக்கமளிக்க வேண்டும்.

ஜனப்பன் 'பேய்பர்'

தியாகோ கார்சியாவைச் சுற்றி சதிகள்

ஏ. எம்.

திருட்டுப் பொருட்களை விற்றும் திருடர்களுக்கு எப்போதும் கடைகளுக்குப் பஞ்சம் கிடையாது. பிரிட்டிஷாரால் மெளரிஷியசிடமிருந்து மோசடி மூலம் கைப்பற்றப்பட்ட ஒரு முழுத் தீவாகிய தியாகோ கார்சியா அமெரிக்காவுக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தனது உலகு தழுவிய திட்டத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்காக பெண்டுகள் இதை உடன் தன்வசம் எடுத்துக் கொண்டது. அங்கு அணு ஆயுதங்களைக் குவித்து வைப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை அவர்கள் உடன் எடுத்தனர்: இது இந்து மாகடலின் கரையோரமுள்ள 40 நாடுகள் மத்தியில் அதிர்ச்சியை உண்டு பண்ணியது. ஆனால், இந்த மாகடல் தனது 'ஜீவாதார நலன்களின் மண்டலம் என்று அமெரிக்கா உடன் பிரகடனம் செய்தது. தனது 'ஜீவாதார நலன்களின்' மண்டலமாயிருப்பதால் அது 'சமாதான மண்டலமாயிருக்க முடியாது' என்பது இதன் பொருணா? இதுதான் அதன் பொருள் என்பதை இப்பிராந்திய நிகழ்ச்சிகள் காட்டுகின்றன.

மெளரிஷியசைச் சேர்ந்த ஒரு தீவாகிய தியாகோ கார்சியா அமெரிக்க விமானப்படை மற்றும் கப்பற்படையின் பிரதான நடவடிக்கைத் தளமாக இப்போது இந்து மாகடலில் உள்ளது. இப்போது தியாகோ கார்சியா குடாக் கடலில் விமானத் தாங்கி கப்பல்களும், அணுசக்தி நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களும்; பி-53 குண்டு வீச்சு விமானங்களும் இயங்கி வருகின்றன; ராணுவப் போக்குவரத்து விமானங்கள் இத்தீவின் ஓடுபாதைகளில் இயங்க முடியும். 12,000 பேர் கொண்ட கப்பற்படைத் துருப்புகள் ஒரு மாத காலம் போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்குப் போதுமான ஆயுதங்கள், வெடி குண்டுகள் மற்றும் உணவுப் பொருட்கள் அதன் பெரும் கிடங்குகளில் உள்ளன.

இந்த ராணுவமயமாக்கப்பட்ட தீவு இப்பிராந்தியத்தின் வெங்களங்களுக்கு அமெரிக்க வேகத் தாக்குதல் படையூனிட்களை விமான மூலம் எந்த நேரத்திலும் எடுத்துச் செல்ல முடியும், 1980 ஏப்ரலில் இரா

னில் அமெரிக்க ராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு இந்தத் தீவின் விமானப் படை பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்து மாகடலின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமெரிக்காவின் நிலைகள் கணிசமாக வலுப்படுத்தப்பட்ட போதிலும், வாஷிங்டனின் கோரப் பசி தனியவில்லை. தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள சைமன்ஸ் டவுனிலுள்ள ராணுவ தளம் ளரை நீடித்து அது மாகடலின் தென்பகுதி வரை எட்டியாக வேண்டும் என்பது அதன் பேரவா. ஆனால் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ஆசைகள் என்னும் புறவி மீது ஏறி தம் மிஷ்டம் போல் காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ள முடியாது. கரையோர நாடுகள் முட்டுக்கட்டைகளைப் போட்டு வருகின்றன.

இதற்கு வாஷிங்டனிடம் பதில் தயாராக உள்ளது. தான் சொன்னபடி நடக்க மறுக்கும் ஆட்சிகளை ஸ்திரமற்றதாக்கி ஒழிப்பதுதான் அது. நிறுவெறி தென்னாப்பிரிக்கா இந்த ஆட்சிகளை எதிர்ப்பதற்கு வாஷிங்டனுக்கு உதவி புரிகிறது.

1978 இல் அமெரிக்க உளவு இலாகாவினால் சேர்க்கப்பட்டு பிரிடோக்மாவின் ஆதரவு பெற்ற கூலிப் பட்டாளத்தினர் கோமரோ தீவுகள் மீது படையெடுத்தது. ஜனாதிபதி அலி சாய்லியின் சட்டபூர்வ சர்க்காரைத் தூக்கி எறிந்தனர். 'காட்டுவாத்துகள்' என்று சில சமயங்களில் அழைக்கப்பட்ட இக்கூலிப் பட்டாளத்தினருக்கு, அவப் பெயர் வாங்கிய கில்பர்ட் பெளரியாட் என்னும் மாற்றுப் பெயர் கொண்ட பாப் டெனார்டும், ஜீன் மாரிஸ், 'காண்டல்

பாபா', 'கர்னல் போஷ்கர்' ஆகியோர் தலைமை வகித்தனர். ('பைத்தியக்கார மைக்') ஸ்லெக் பிரீட் முயல்வர் ('காங்கோ') மற்றும் மாக்ஸ் ஷ்ராம் ஆகியோர் கைக்கலிக்குக் கொலை செய்யும் பாதகர்கள் என்னும் அவப் பெயரைப் பெற்றிருந்தனர், 'கர்னல் பாபா' தன்னுடைய இரத்த வெறிச் சுவடுகளை முன்னாள் பெல்ஜியம், காங்கோ, இந்தோ-சீனா, அல்ஜீரியா, ரோடிஷியாவில் விட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

இப்போது கோமேரான் துறைமுகமான மோரோவியை அமெரிக்க ராணுவம் பயன்படுத்தத் திட்டமிட்டுள்ளது; சகல வகைப்பட்ட போர்க் கப்பல்களும் தங்கி நிற்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் வகையில் ஒரு பெரும் கப்பற் படைத் தளமாகப் பயன்படுத்துவதற்காக இது நவீன மயமாக்கப்படவிருக்கின்றது.

சி. ஐ. ஏ. (அமெரிக்க உளவு நிறுவனம்) யும் தென்னாப்பிரிக்காவின் தேசிய பந்தோபஸ்து இலாகாவும் செய்ச்செல்லவில்லை கோமேரோ—வகை நடவடிக்கை எடுக்க முயன்றது.

செய்ச்செல்லல் மீதான படையெடுப்பு வெற்றி பெற்றிருந்தால், இது 'இந்து மாகடலில் சக்திகளின் சமநிலை முழுவதையும் மேலைய உலகம் முழுவதற்கும் ஆதரவாக மாற்றியிருக்கும்' என்று கூலிப் பட்டாளத்தைச் சேரிந்தவன் ஒருவன் கூறியதாக 'நியூ ஆப்பிரிக்கன்' தெரிவித்தது.

மடகாஸ்கர் ஆட்சியும் வாஷிங்டனுக்கும் பிரிடோரியா

வுக்கும் விரும்பத்தகாததாக உள்ளது; அங்கு ஐனாதிபதி டிடி யர் ரத்னிராகாவைக் கொல்வ தற்கும், அக் குடியரசின் முற் போக்கான கொள்கையை மாற்றுவதற்கும் ஆன ஒரு சதி இவ்வாண்டு ஜனவரி கடைசியில் அம்பலப்படுத்தப் பட்டது. பல தென்னாப்பிரிக்கர்களும் ஓர் அமெ ழிக்கரும் மடகாஸ்கரின் தலைநக ரான அண்டன நரிவோவில் கைது செய்யப்பட்டனர். இச் சதிகாரர்கள் சவன்னோரி டிரா பிகல் சோப்பு தொழிற்சாலையில் ஆயுதங்களையும் ஆயுத தளபா டங்களையும் ஏராளமான அள வில் இரகசியமாகக் குவித்து வைத்திருந்தனர். ஐனாதிபதி மாளிகையிலும் சுபரீம் ராணுவக் கவுன்சிலின் சில உறுப்பினர் களின் வீடுகளிலும் கண்ணி வெடிகளை வைப்பதற்கு முயன் றனர். இச்சதியில் தென்னாப் பிரிக்காவின் உளவினாகாவின் ஈடுபட்டனர் என்பதையும், செய்ச்செல்லலில் இந்த ஆப்ப ரேஷன் ரக்சியில் கலந்து கொண்ட கூலிப் பட்டாளத்தினர் மடகாஸ்கருக்கு மீண்டும் மீண்டும் விஜயம் செய்தனர் என்பதையும் புலனாய்வுகள் அம்பலப்படுத்தின.

சி. ஐ. ஏ. யும் தென்னாப் பிரிக்காவின் உளவினாகாவின் ரும் மொசாம்பிக்கில் முற் போக்கு ஆட்சிகளை ஸ்திரமற்ற தாக்குவதற்கு நீண்ட காலமாகவே முயன்று வந்தனர். ஒரு முன்னால் சி. ஐ. ஏ. உளவாளி யான பிலிப் அகியின் கூற்றுப் படி அவை 'பல விதங்களில் ஒத்துழைக்கின்றன; தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றன; கூட்டாக நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்றன' சி. ஐ. ஏ. உளவாளி களான எஃப்.லுண்டால், எல். ஆலிவர், ஏ. ரஸிஸல் ஆகியோர்

(மபடுவில் அமெரிக்க தூதரகத் தில் ராஜதந்திர அந்தஸ்தை வகித்தனர்; இவர்கள் 1981 மார்ச்சில் மொசாம்பிக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர்) தமது தென்னாப்பிரிக்க சகாக்களுக்காக மொசாம்பிக் ராணுவத்தைப் பற்றியும், தென்னாப்பிரிக்காவு டனான எல்லைகளில் உள்ள அதன் யூனிட்டுகளைப் பற்றியும் தகவல்களைத் திரட்டினர் என்பது வெளிப்படை.

*தேசிய எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் தளம் மனிகா மாநிலத்தில் ககர்க்கப்பட்டபோது கைப்பற்றப்பட்ட தஸ்தாவேஜுகள் இந்த அமைப்புக்கும் தென்னாப் பிரிக்காவின் உளவினாகாவுக்கும் இடையே நிலவிய பந்தங்களைத் தெரிவிக்கின்றன. 'எதிர்ப்பு' கும் பல்களின் தலைவரான ஏ. ஜாகமுவுக்கும் தென்னாப் பிரிக்க உளவினாகாவின் அதிகாரியான வாஸ் நிகர்க்கிற்கும் ('கர்னல் சார்லி' இடையே நிகழ்ந்த சந்திப்புகள் பற்றி அவை எடுத்துரைக்கின்றன. கவிழ்ப்பு நடவடிக்கைகளை எவ்வாறு நடத்துவது, பெரிய ஆயுதங்களை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது ஆகியவற்றை எதிர்ப்புப் பேரராட்டக்காரர்களுக்குப் போதிப்பதற்காக பிரிடோரியா போதகர்களையும் ராணுவ தனித் தேர்ச்சியாளர்களையும் அனுப்பும் என்று இருவரும் ஒப்புக் கொண்டனர். பிரிடோரியா ஜாகமு வின் சேவைகளை உரிய முறையில் பாராட்டியது. பாதுகாப்பு அமைச்சர் மாக்னஸ் மாலன் இந்த கலகத் தலைவனுக்கு தென்னாப்பிரிக்க ராணுவ பதவியாகிய கர்னல் விருதை அளித்தார்; இந்த எதிர்ப்புப் படைப்பிரிவு

கள் தென்னாப்பிரிக்க ஆயுதப் படைகளின் ஒரு பகுதியே என்று சுட்டினார். தென்னாப்பிரிக்க ஜெனரலின் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் இது!

விரும்பத்தகாத நோக்கங்களின் சாதனங்களும் விரும்பத்தகாததாகத் தானிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. உண்மையில் அமெரிக்காவானது இந்து மாகடலில் தனது மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு எந்த அளவிற்கும் செல்வத் தயாராக இருக்கிறது. இப்பிராந்தியத்தின் வரைபடத்தை மாற்றியமைக்க அது முயன்று வருகிறது; சில நாடுகளுக்கு உத்தரவிடவும், வேறு சிலவற்றின் மீது தீர்ப்புக் கூறித் துண்டிக்கவும் ஆன உரிமையைத் தவக்குத் தாரணை வரித்துக் கொண்டுள்ளது.

1978 இல் அமெரிக்காவானது இந்து மாகடலில் ராணுவ நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்துவது பின்னர் குறைப்பது குறித்த சோவியத் அமெரிக்கப் பேச்சுவார்த்தைகளை ஒருதலைப் பட்சமாக முறித்தது என்றால் அதன் நோக்கங்களைப் புரிந்து கொள்வது கடினமல்ல. விடுதலை இயக்கங்களையும் மக்களின் முற்போக்கான அபிவிருத்திகளையும் ஒடுக்கவும், அவற்றின் இயற் ள்கச் செல்வாதாரங்களைக் கைப் பற்றவும் வாஷிங்டனுக்கு ஒரு நடவடிக்கைக் களம் தேவை.

இந்து மாகடலில் ஐந்து ஜலசத்திகள் உள். அதன் சுறு சுறுப்பான பரத்தைகள் ஐரோப்பாவையும் தூரகிழக்கையும் ஆப்பிரிக்காவையும் இணைக்கின்றன. இப்பிரதேசம் கனிவளம் மிக்கவை. முதலாளித்துவ உண்கி

லுள்ள எண்ணெய். யூரேனியம் வளங்களில் 65 சதவிகிதம் இங்குதான் உள்ளது. தங்க மூலாதாரத்தில் பாதி இங்கு தான் புதைந்து கிடக்கிறது.

இவை அனைத்தும் வாஷிங்டனுடைய ஆசைகளைத் தூண்டுகின்றன; ஆனால் அதன் ஆக்கிரமிப்பு நோக்கத்தை சர்வதேச ஒத்துழைப்பு, படைக் குறைப்பு மூலம்தான் தோற்கடிக்க முடியும்.

அன்னிய ராணுவ தளங்களைக் கலைப்பது, இப்பிராந்தியத்தில் ராணுவ நடமாட்டத்தை வெகுவாகக் குறைத்து மிகக் குறைந்த அளவில் வைத்திருப்பது ஆகியவை சம்பந்தமாக ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வது மூலம் பதற்ற நிலையை அகற்றுவதற்கான ஒர் ஏதார்த்த வழியை இது சம்பந்தமான சோவியத் ஆலோசனைகள் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. இந்து மாகடலும் அதன் கரையோர, மற்றும் அண்டைய நாடுகளும் அப்பிராந்தியத்தில் வாழும் மக்களினங்களின் ஜீவாதார நலன்களின் மண்டலமே அன்றி, ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள பெண்டகனின் ஜீவாதார நலன்களின் மண்டலம் அல்ல. இப்பிராந்தியத்திலுள்ள தேசங்களின் ஜீவாதார நலன்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட பெண்டகனின் ஜீவாதார நலன்கள் வெறும் கற்பனையே. எவ்வளவு சீக்கிரம் அது தூக்கி எறியப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கு அது நல்லதாகும்.

நடிகை மர்லின் மன்ரோவின் டயரி

பிரபல அமெரிக்க சினிமா நடிகை மர்லின் மன்ரோவின் டயரி, இப்பொழுது அகப்பட்டு விட்டது. அவரது மரணத்திற்குப் பின் போலிஸ் துறையின் வசமிருந்த அந்த டயரி, மாய மாய மறைந்து விட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

டெட் ஜோர்டன் என்ற ஹாலிவுட் நடிகரிடம் அந்த டயரி இருப்பதாகக் 'லாஸ் ஏஞ்செல்ஸ் ஹெரால்ட் எச்சாமலர்' என்றனும் பத்திரிகை எழுதியுள்ளது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன், 'டுவென்டியத் செஞ்சுரி ஃபாக்ஸ்' ஸ்கூடியோவில் மர்லின் மன்ரோவுடன் இவர் நடத்துள்ளார். இந்த டயரியில் உள்ள விஷயங்கள், அது வைக்கப்பட்டுள்ள இடம், இவை பற்றித் தெரிவிக்க டெட் ஜோர்டன் மறுத்துவிட்டார். 'அவரிடம் உண்மையிலேயே அந்த டயரி இருக்குமானால், அவர் உயிருக்குப் பேராபத்து உண்டாகும்' என்று 'லாஸ் ஏஞ்செல்ஸ் ஹெரால்ட் எச்சாமலர்' எழுதுகிறது.

அது இவ்வாறு கூறுவதற்குத் தகுந்த காரணங்கள் உள்ளன; கியூபா புரட்சியின் தலைவரான பிடல் காஸ்டிரோவைக் கொல்வதற்கு சி. ஐ. ஏ. செய்த சதிகள் மர்லின் மன்ரோவுக்குத் தெரியும் என்று லாஸ் ஏஞ்செல்ஸிலுள்ள தனியார் துறை நிறுவனத்தின் தலைவர் மைலோ ஃபொக்னியோ கூறுகிறார்.

சி. ஐ. ஏ. யின் இந்தக் கொலைகாரத் திட்டத்தை அம்பலப்படுத்துவதற்காகப் பத்திரிகையாளர்களைச் சந்திக்க மர்லின் மன்ரோ விரும்பினார் என்றும், ஆனால் திட்டமிடப்பட்ட அந்தப் பத்திரிகையாளர் கூட்டம் நடைபெறுவதற்கு முந்திய தினம் மர்லின் மன்ரோ கொல்லப்பட்டார் என்றும் தனக்குத் தகவல் கிடைத்திருப்பதாக மைலோ ஃபொக்னியோ கூறுகிறார்.

மர்லின் மன்ரோவின் மரணம் பற்றி இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு லாஸ் ஏஞ்செல்சில் விசாரணை நடத்திய புலனாய்வுத் துறையின் முன்னாள் அதிகாரி லயனல் கிராண்டிசன் கூறுவது என்ன?

'ஓர் அறிக்கையில் கையெழுத்திடும்பொழுது என் விருப்பத்திற்கு மாறாக நான் வற்புறுத்தப்பட்டேன். சி. ஐ. ஏ. சம்பந்தமான தகவல்களைக் கொண்ட அந்த டயரி உள்பட பல முக்கிய சான்றுகள் மறைந்து விட்டன' என்று லயனல் கிராண்டிசன் கூறினார்.

மர்லின் மன்ரோ மரணம் பற்றி ஒரு புதிய விசாரணை நடைபெறும் என்று லாஸ் ஏஞ்செல்ஸ் நகர அதிகாரிகள் இப்போது அறிவித்துள்ளனர். 'முந்திய விசாரணை, மனநிறைவு அளிக்கும் முறையில் நடத்தப்படவில்லை. எனவே, ஆதியிலிருந்து புலன் விசாரணையைத் தொடங்க வேண்டியுள்ளது' என்று லாஸ் ஏஞ்செல்ஸ் நகரத்தின் அரசாங்க வழக்கறிஞர் ஜான் லான் டிகாம்ப் கூறினார்.

சோவியத் மொழிகளில் பாரதி பாடல்கள்

கே. நிலகண்டன்

சென்ற 25 ஆண்டுகளில், பாரதியாரின் கவிதைகள் பலவும் ரஷ்ய மொழியில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது பாரதியாரைப் பற்றி பாரதி நூற்றாண்டு விழாக் கமிட்டித் தலைவர் டாக்டர் விதாவி ஃபூர்னிகாவும், டாக்டர் எல், பிசினிஸ்காவும் எழுதிய நூல் ஒன்றை வெளியிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பாரதியாரின் 'சுதந்திரப் பள்ளி' என்ற பாடலையும், பாரதியார் வாழ்க்கைக் குறிப்பையும் 'வித்ரகர்ஸ்யா கஜதா' என்ற சஞ்சிகை அண்மையில் பிரசுரித்தது. சுமார் 30 லட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாகும் இந்த சஞ்சிகை, சோவியத் யூனியன் எழுத்தாளர் சங்கத்தினால் பிரசுரிக்கப்படுகிறது. இளம் சோவியத் ஓவியக் கலைஞராகிய மிகயில் ஃபியொதரோவ் தீட்டிய பாரதியார் படம் ஒன்றை, 5 லட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாகும் 'மாஸ்க்வா' என்ற மாத சஞ்சிகை, 1982 ஆகஸ்டு மாதத்தில் பிரசுரித்தது. பாரதியாரைப் பற்றிய ஒரு கட்டுரையும், காலைப் பொழுது, சுதந்திரப் பயிர், வேண்டும், நல்லதோர் வீணை செய்தே, ஆகிய பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்புகளையும் மாஸ்க்வா சஞ்சிகை வெளியிட்டது.

பாரதியாரைப் பற்றிப் பிரபல சோவியத்விவலாளர் பேராசிரியர் ஈ. செலிஷேவ் -எழுதிய கட்டுரையும் பாரதியாரின் 'த்ருஷ்யா நர்தோவ்' என்ற மாஸ்கோ சஞ்சிகையின் செப்டம்பர் மாத இதழில் வெளியாகிப்பிருக்கின்றன. பாரதியார் கவிதைகள் முதல் முறையாக உக்ரேனிய மொழியில் 'வ்செஸ்வித்' என்ற சஞ்சிகையில் டிசம்பர் மாதத்தில் வெளியிடவிருக்கிறது. அதோடு கூட பாரதியாரைப் பற்றிய ஒரு கட்டுரையும் அந்தச் சஞ்சிகை வெளியிடும்.

சோவியத் யூனியனின் மற்றும் பல்வேறு மொழிகளிலும் பாரதியார் கவிதைகளும் அவர்பற்றிய கட்டுரைகளும் வெளியாகி வருகின்றன. ஜார்ஜியாவில் 'மனதோபி', பைலோ ரஷ்யாவில் 'நெமன்', விதுவேனியாவில் 'பியார்கால்ஸ்', மால்டேவியாவில் 'கோத்ரி', தாஜிக்கிஸ்தானில் 'சதோய் ஷார்க்', (கீழ்திசைக் குரல்) 'பாயிர்', உஸ்பெக்கிஸ்தானில் 'கீழ்திசைத் தாரகை' முதலிய சஞ்சிகைகள் பாரதியார் கவிதைகளையும் அவர் பற்றிய கட்டுரைகளையும் பிரசுரிக்கும்.

சோவியத் யூனியனில் பல்வேறு குடியரசுகளின் மக்களுக்கும் பாரதியாரை அறிமுகப்படுத்த, மாஸ்கோவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பாரதி நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாட்டக் கமிட்டி அரும்பாடுபட்டு வருகிறது. இவை தவிர, பாரதியார் பற்றி பல சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்ப மாஸ்கோ ரேடியோ திட்டமிட்டுள்ளது. ❀

வால் நட்சத்திரத்திற்கு செயற்கை கோள் அனுப்ப சோவியத் திட்டம்

ரோவ்டு சகதயேவ்

வானவெளியில் சுற்றித் திரியும் வால் நட்சத்திரங்களுக்குள் 'ஹாலில் காமெட்' என்ற வால் நட்சத்திரம் மிகவும் பிரபலமானது. 1910ம் ஆண்டில் பூமிக்கு அருகே வந்த இந்த வால் நட்சத்திரம் மீண்டும் தம்மை நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த வால் நட்சத்திரத்திற்கே செயற்கைக் கோள்களை அனுப்பி அதன் அமைப்பை ஆராய்வது உள்பட பல ஆராய்ச்சித் திட்டங்களை உலகெங்கிலும் உள்ள விஞ்ஞானிகள் வகுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஹாலி வால் நட்சத்திரம் புற — விண்வெளியிலிருந்து மீண்டும் பூமியை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது. 190ம் ஆண்டில் இதைக் கண்ட பூவுலக மக்கள் பெரிதும் பீதி அடைந்தனர். அந்தப் பயம் தேவையற்றது என்பது பின்னர் நிரூபணமாயிற்று.

சூரிய மண்டல வால் நட்சத்திரங்கள் சிறு கோள்களின் வகையைச் சேர்ந்தவை. பிரகாசமான அதன் தலையானது நுண்ணிய விண்வெளித் துகள்களினாலும் பனிக் கட்டியாலும், இறுசிய வாயுக்கட்டித் துண்டுகளாலும் ஆனது என்று கருதப்படுகிறது. அது சூரியனை நெருங்கி வரும் பொழுது, அதிலுள்ள ஆவியாகக் கூடிய பொருள்கள் வாயு வடிவம் பெறத் தொடங்குகின்றன. இதுதான் வால் நட்சத்திரத்தின் வாலாக, வானத்தில் பல லட்சக்கணக்கான கிலோ மீட்டர் வரை நீள்கிறது. சூரிய ஒளி அதன் மீது பட்டுப் பிரதிபலிப்பதால் அது ஒளிர்கிறது. ஆகவே, வால் நட்சத்திரங்கள் அற்ப ஆயுள் படைத்த விண்வெளிக் கோள்களே. இவற்றைக் கண்டு யாரும் பயப்படத் தேவையில்லை. ஆனால் வால் நட்சத்திரங்களது சீக்கிரம் அழியும் தன்மை, விஞ்ஞானிகளுக்கு மிகவும் அக்கறை உள்ள விஷயமாகும். சூரிய மண்டலமானது: எந்த வாயுக்கள் மற்றும் துகள்களிலிருந்து உருவாயிற்றோ அதே பொருள்களின் துண்டு துணுக்குகளாக வால் நட்சத்திரங்கள் இருக்கக் கூடும். இதை வேறு விதமாகச் சொல்லவதானால் இவற்றை பிரபஞ்சத்தின் 'கட்டிடப் பொருள்கள்' என்று கூறலாம். சூரிய மண்டலம் முதலில் தோன்றிய பொழுது என்னென்ன பொளதிக, ரசாயனக் கிரியைகள் நிகழ்ந்திருக்கக் கூடும் என்ற தகவல் வால் நட்சத்திரங்களில் அடங்கியுள்ளன. உலகில் உயிரினங்களின் தோற்றத்துடனும் இதற்குத் தொடர்பு உண்டு.

சுமார் 600 வால் நட்சத்திரங்களின் பாதைகளை விஞ்ஞானி நிர்ணயித்திருக்கின்றனர். அவற்றுள் ஹாலி வால் நட்சத்திரம்

ஆராய்ச்சிக்கு மிகவும் பொருந்தமானதாகும். இதன் வருகைக் காக விஞ்ஞானிகள் காத்திருக்கும் காரணம் இதுதான்.

வான இயலின் வரலாற்றில் ஹாலி வால் நட்சத்திரத்தின் அமைப்பு ஒரு முக்கியமான பங்கு ஆற்றியுள்ளது.

விஞ்ஞான மேதை நியூடனின் சம காலத்ததரான எட்மன்ட் ஹாலி என்பவர் இந்த வால் நட்சத்திரத்தைப் பற்றியும் இன்னும் பல வால் நட்சத்திரங்கள் பற்றியும் தகவல்கள் சேகரித்து ஆராய்ச்சி நடத்தினார். இந்த வால் நட்சத்திரம் மீண்டும் எப் பொழுது வானில் தோன்றும் என்பதை அவர் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டுக் கூறினார். பின்னர், இது அவர் கூறியபடியே 1759 லும் 1910 லும் வறினத்தில் தோன்றியது. 1985 — 86 ல் இது மீண்டும் தோன்றுமென்று எதிர்பாரிக்கப் படுகிறது.

இதை ஆராய்வதற்கு உலகெங்கிலும் விஞ்ஞானிகள் விரிவான ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றனர். சோவியத் விஞ்ஞானிகள், சுக்ரக் கிரக ஆராய்ச்சிக்காக 1984 டிசம்பரில் ஒரு செயற்கைக் கோளைச் செலுத்தவிருக்கின்றனர். ஹாலி வால் நட்சத்திரத்தை ஆராய்வதற்கான ஒரு துணைக் கலமும் அதில் வைத்து அனுப்பப் படும். சுக்ர — ஆராய்ச்சிக் கலனிலிருந்து அது தனியே பிரிந்து போய் ஹாலி வால் நட்சத்திரத்தை ஆராயும். இது 1986 மார்ச் 8 ம் நேதி, ஹாலி வால் நட்சத்திரத்திலிருந்து 10,000 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அதைக் கடந்து செல்லுமென்று எதிர்பாரிக்கப் படுகிறது. வால் நட்சத்திரத்தின் தலையை டெனி விஷன் படம் எடுக்கும் சாதனங்கள் அந்தக் கலனில் பொருத்தப் பட்டிருக்கும். வால் நட்சத்திரத்தில் உள்ள பொருள்களை ரசாயன ரீதியில் ஆராயவும் வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன. ❀

கடிதம்

ஆண்டு மலர் பார்த்தேன். அருமையாக இருந்தது. கதைகள் கொஞ்சம் கூடிப் போய்விட்டது என்பது எனது அபிப்பிராயம். கைலாசபதி அவர்களின் கட்டுரை நல்ல ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைத் தெரிவிக்கின்றது. கந்தையா நடேசன் எழுதிய கட்டுரை சர்ச்சைக்குரியதாகும். அக் கட்டுரை பற்றிப் பலரும் பல கருத்துக்களைச் சொல்லக் கேட்டேன். இப்படியான கருத்துச் சொல்பவர்கள் அதை எழுத்தில் மல்லிகை பிரசுரிக்க அனுப்பினால் நல்லது. உங்களுடைய கதை ஒரு புதிய பிரச்சினையைத் தொட்டுள்ளது. யாருமே நமது நாட்டில் இப்படியான ஒரு பிரச்சினை இருப்பதாகவே எழுத்தில் இதுவரை சொன்னதில்லை. உங்களுக்கு தனிப்பட்ட கடிதத் தலையங்கமும் மனதைத் தொட்டது

வவுளியா,

பு. மதியாபரணம்

மலரில் கந்தையா நடேசன் எழுதிய கட்டுரை சம்பந்தமாகத் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தாராளமாக எழுதலாம். இக் கருத்துச் சம்பந்தமாக ஒரு விரிவான விவாதம் நடப்பது சமீபத்து இலக்கியத்திற்கு ஆரோக்கியமானது.

— ஆசிரியர்

முற்போக்கு இலக்கிய அணியும் 'இழிசனர் வழக்கு' போராட்டமும்

என். கே. ரகுநாதன்

'இலங்கை முற்போக்கு இலக்கியமும் அதன் எதிர் அணியினரான மரபுப் பண்டிதர்களும் மார்க்ஸியப் பண்டிதர்களும்' என்னும் கட்டுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள விடயங்கள், கொச்சைத் தனமானவையாகவும் ஜீரணிக்க முடியாதவையாகவும் உள்ளன. கட்டுரையாசிரியர் கந்தையா நடேசன், தலைப்பில் புலப்படுத்தியுள்ளபடி இரு விடயங்களை அணுக முற்பட்டுள்ளார். ஒன்று நமது இலக்கிய உலகில் எழுந்து அடங்கிய இழிசனர் இலக்கியப் பிரச்சினை. மற்றது முற்போக்கு இலக்கியத்தை எதிர்க்கும் மார்க்ஸியப் பண்டிதர்களைப் பற்றியது. இழிசனர் இலக்கியப் பிரச்சினை பற்றிய தரவுகளும், கால முரண் கொண்ட ஆதாரங்களும் வலிந்த முடிவுகளும் தருகின்றன.

மார்க்ஸியப் பண்டிதர்கள் என்று யாரைக் குறிவைக்கின்றனர் என்பது புரியவில்லை. 'கலா பூர்வமான அழகுணர்ச்சியின் பூரணத்துவமே இலக்கியம்' என்று கருதுகிற நவீன இலக்கியகாரர் எப்படி மார்க்ஸியப் பண்டிதர் ஆவர்? இதனை நாம் அலசிப் பார்க்க வேண்டும்.

முதலில் இழிசனர் வழக்கு என்ற முள்முடி யாரையாவது பிரிவுபடுத்திச் சூட்டப்பட்டதா என்பதைப் பார்ப்போம். அதற்கு முன்னோடியாக, இலங்கை முற்போக்கு இலக்கிய வரலாற்றைச் சுருக்கமாகத் தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

1956 இல் காலஞ் சென்ற எஸ். டபிள்யூ. ஆர், டி. பண்டாரநாயக்காவின் தலைமையிலான மக்கள் இலக்கிய முன்னணி ஆட்

சிப் பொறுப்பினை ஏற்ற பின்னர் தான், சிங்கள மொழியிலாகட்டும், தமிழ் மொழியிலாகட்டும் கலை - இலக்கியம் மற்றும் கலாசாரத் துறைகளில் ஒரு முற்போக்கான வளர்ச்சி ஏற்படத் தொடங்கியது. இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்கள் மத்தியில், அவர்களது கலை - இலக்கியப் போக்கினை முன்னெடுத்துச் செல்வதில், இச் சந்தர்ப்பத்தில் முழுப் பங்கினையும் ஆற்றியது இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமாகும்.

ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியிலும் அறுபதுகளின் முற்பகுதியிலுமாக, ஒரு தலாப்த காலம், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பொற்காலம் என்று குறிப்பிடுவது சாலப் பொருத்தமாகும். அக் காலகட்டத்தில் இலங்கையில் உள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களில் - அப்போதிருந்த தொகையினர் இன்றிருப்பவரைவிடக் குறைந்த தொகையினராயிருந்த போதிலும் - என்பதுக்கும் தொண்ணூறுக்கும் இடைப்பட்ட விகிதாசாரத் தொகையினர் இ. மு. எ. ச. வில் அங்கத்தவராகவோ அன்றி வேறு ஏதோ ஒருவகை உறவிலோ அதன் கீழ் அணி திரண்டிருந்தனர் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

இக் காலகட்டத்தில், கலை - இலக்கியப் பரப்பில் விரிந்துள்ள - நமது நாட்டோடு இணைந்த சகல பிரச்சினைகளையும் எழுத்தில் வடிக்க ஓர் உத்வேகம் ஏற்பட்டது. நமது கலை - இலக்கியத்துக்கென ஒரு தேசிய முனைப்பு உருவானதும், இத் தேசிய முனைப்பின் எதிர் நிகழ்வான விதேசிய கலை - இலக்கிய ஆதிக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த எடுத்த முயற்சிகளுமே இந்த உத்வேகத்துக்கான காரணிகளாகும். அதிர்ஷ்டவசமாக, இக்

காலகட்டத்தில் முற்போக்குக் கொள்கைகளுக்கு ஊற்றுக் கண்ணாயிருந்த மார்க்சியக் கட்சிகளிடையே இன்றுள்ளது போன்ற உள் முரண்பாடுகள் பெருமளவில் வெளித்தோன்றி இருந்தமையும், தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையினராய் அங்கம் வகிக்கும் தமிழ்க் கட்சிகளிடையே அக்கட்சிக் கொள்கைகள் இன்றுள்ளது போல் பெரும் முனைப்புக் கொள்ளாதிருந்தமையும் இதற்குச் சாதகமாய் அமைந்தன. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், கி. வக்ஷ்மண ஐயர், எல். எக்ஸ். சி. நடராசா, எஸ். பொன்னுத்துரை, கனக செந்திநாதன், 'சொக்கன்' முகம்மது உவைஸ் போன்ற பலர் இந்த முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தோடு அணி திரண்டிருந்தமை இதற்குச் சான்றாகும்.

நமது அண்டை நாடான தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கும் நமக்கும் தமிழ் மொழியே தாய் மொழியாயிருந்த போதிலும், நமது புகழ் வாய்ந்த பி. துரை ஜி. த. இலக்கியங்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்தே தோன்றியவை என்ற போதிலும், நமது இலக்கியத்தை தமிழ் நாட்டு அறிஞர் எனப்படுவோர் இழித்த போது, அதனை நாம் வீறு கொண்டு எதிர்த்தும், அங்கிருந்து இங்கு குப்பை கூளங்கள் போல வந்திறங்கும் ஆபாச - நச்சு இலக்கியங்களைத் தடை செய்யக் கோரிப் போராட்டம் நடத்திய போதும், மேலே குறிப்பிட்ட அனைவரும் 80 - 90 சதவிகிதத்தினர் - ஒன்றாகத் திரண்டிருந்தனர். 'இழிசனர் இலக்கியம்' என்ற நச்சுக் குரல் நம்ம வரிடமிருந்தே வந்த போதும் அதனை மூர்க்கத்தோடு திரண்டு எதிர்த்தனர். அப்படி இருக்கும் போது, இப்போது, அதற்கு ஒரு புது வியாக்கியானம் தரப்படுவது ஆச்சரியமாக இருக்கின்

றது இக் கருத்து எப்படி வந்தது என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய விடயம்;

சாதி ஒழிந்து விடவில்லை; அடக்கு முறைகள் தீர்ந்துவிடவில்லை. சாதி முறை புதிய வழிகளில் அமல் நடத்தப்படுகின்றது. அடக்கு முறைகள் புதிய ரூபங்களில் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றன. எழுத்தாளர் எல்லோரும் பிரம்மாக்கள் என்று இறுமாந்து போயிருக்கலாம். தூய உள்ளத்தோடு பேனாவைப் பிடிப்பவர்களும் இருக்கின்றனர். எழுதிய இலட்சியத்தோடு வாழ்ந்து காட்டுபவர்களும் இருக்கின்றனர். நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கக் கூடியவற்றை எழுதுபவர்களும் உள்ளனர், கடைப்பிடிக்க முடியாதவற்றை எழுதும் சொல்வேந்தர்களும் உள்ளனர். எழுத்தில் இலட்சியத்தைக் கொட்டிவிட்டு அதற்கு நேர் மாறாக வாழ்க்கை நடத்தும் போலிகளும் உள்ளனர்;

ஓர் உதாரணத்தை இங்கே எழுத வேண்டியுள்ளது. கொழும்பில் உள்ள பிரதான வீதியில் அப்போதிருந்த ஐ. தொ. காங்கிரஸ் அலுவலகத்தில் — இரண்டாம் மாடி — இ. மு. எ. சங்கத்தின் ஆலோசனைக் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. எழுத்தாளர்கள் தீண்டாமைக் கொடுமையைத் தங்கள் இலக்கியங்களில் சித்தரிக்க வேண்டுமென்று, வேறு சில கோரிக்கைகளோடு இ. மு. எ. ச. அச்சமயத்தில் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தது. காலஞ் சென்ற தாமையடி சபாரத்தினம் எனக்கருகில் இருந்தார். அவருக்குப் பக்கத்தில் இ. மு. எ. ச. பொதுச் செயலாளர் பிரேம்ஜி, தீண்டாமையை எதிர்த்தெழுதும் கோரிக்கை பற்றித் தனிப்பட்ட முறையில் தாமையடியும் பிரேம்ஜியும்

உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர் 'எப்படியும் எழுதலாம்; நிஜ வாழ்க்கையில் ஒரு காதல் — கத்தரிக்காய் எண்டு வந்திட்டால் அதை எப்படியப்பா ஏற்றுக் கொள்ளுறது? அதை நினைக்கவே ஒரு மாதிரியிருக்கு' என்று எந்த வித வியவஸ்தையுமில்லாமல், தாமையடி முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கச் செயலாளரிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். தாமையடியை இறக்குவதற்காக இதை நான் எழுதவில்லை நான் யாரென்பது அவருக்குத் தெரியாது; தெரிந்திருந்தால் அப்படிச் சொல்லியிருக்க மாட்டார். பிரேம்ஜி, என்னைப் பார்த்துச் சிரித்து விஷயத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டார்.

முன்னர் நான் சுட்டிக் காட்டியிருப்பது போல, தாமையடி, அக்காலகட்டத்தில் இருந்த முற்போக்கு இலக்கிய அணியுடன் இணைந்திருந்தாரேயொழிய, அவர் முற்போக்கு அணியில் ஒரு வராக இருக்கவில்லை. பலவித கருத்து வேறுபாடுகள் கொண்டிருந்தவர்கள் ஒன்று சேர்ந்திருந்தது போல, அவரும் இருந்தார். பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக நெஞ்சில் உறைந்து போயுள்ள சாதிப் பாகுபாடு அவர் மனதிலும் இருந்ததில் ஆச்சரியப்பட எதுவுமில்லை. எழுத்தாளர் மத்தியிலும் சிலரிடம் சாதி இருக்கின்றது. பேனா ஓர் இலட்சியச் சின்னம். அதைப் பிடித்துப் புகழ் தேட வேண்டியிருப்பதால், மனதிலிருப்பதை அவர்கள் மறைத்து வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்குள்ளாகின்றனர்; ஆனால் 'இழிசனர்' குரல், அக் கட்டுரையாசிரியர் குறிப்பிட்டிருப்பது போல, முற்போக்கு இலக்கிய அணியில் அங்கம் வகிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எந்த எழுத்தாளரை முன்னிட்டும்

எழுப்பப்படவில்லை. கந்தையா நடேசன் குறிப்பிட்ட, எழுத்தாளர்களை மனதில் கொண்டு, அணுவளவு கூட இந்தக் குரல் எழுப்பப்படவில்லை என்பது நான் அறிந்த உண்மை. இதற்கு ஆதாரமாகச் சில நியாயங்களை எடுத்துக் காட்டலாம்.

முதலாவது 'இழிசனர்' குரல் எழுந்த போது. கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களை மட்டுமே அது சுட்டியதாக, முற்போக்கு இலக்கிய அணியைச் சேர்ந்த எவரும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அணுவளவும் மனங் கொள்ளவில்லை. இலக்கியப் படைப்பின் அடிப்படையில் வீசப்பட்ட கணையாதலால், இழிசனர் என்பது அங்கு பாமரரையும் இழிசனர் வழக்கு என்பது பாமரர் பேச்சு வழக்கையுமே கருதப்பட்டது. அதை மூர்க்கமாக எதிர்த்த போரில் சகல முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுமே பங்கு கொண்டனர். இன்னும் சொல்லப் போனால், டானியல், ரகுநாதன், ஜீவாவையும் விட, அக்கணையை வீசியவர் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தால் — தாமே அதற்கு 'யாரி' என்ற முனைப்பில், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோர் முன்வரிசையிலும், பக்கபலமாக அ. ந. கந்தசாமி, சில்லையூர் செல்வராஜன், முருகையன், இளங்கீரன், எச். எம். பி. மொஹிதீன், நீர்வைப் பொன்னையன், சமீம், பி. ராமநாதன், செ. கணேசலிங்கன், பிரேம்ஜி முதலியோரும் எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பினர். இத்தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது அந்த பிற்போக்குக் குரலும் விரைவிலேயே முனை மழுங்கியது.

இரண்டாவது சாதியமைப்பு முறையும், அடக்கு முறைகளும்

தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் புரையோடியிருந்தாலும், அதைத் தகர்த்தெறிவதற்கான இயக்கங்கள் வடபகுதியில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பின்னரே அதற்கான கலை — இலக்கிய ஆக்கங்கள் பொதுவாக தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் மத்தியிலிருந்தும், ஓரளவு முற்போக்கு எழுத்தாளர் மத்தியிலிருந்தும் குறிப்பிட்ட அளவில் ஒரு போராட்ட உணர்வுடன் உருவாகத் தொடங்கின. அதிலும், குறிப்பாக கட்டுரை ஆசிரியர் கந்தையா நடேசன் குறிப்பிடப்பட விரும்பிய பல குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ள போதிலும், டானியலால் எழுதப்பட்டது. ஆக, 1968க்குப் பிறகு வடபகுதியில் ஏற்பட்ட ஒடுக்கப் பட்டோர் இயக்கங்களும் — அதன் வெளிப்பாடாகத் தோன்றிய பஞ்சமர் நாவலும் எந்த வகையில், அதற்கு முன்னரே தோன்றிய இழிசனர் பட்டத்தை டானியலுக்குச் சூட்டியது என்பது புரியவில்லை.

டொமினிக் ஜீவா ஒரு பத்திரிகையாளன். நல்ல நோக்கத்தோடேயிருந்தாலும் சரி, தீய நோக்கத்தோடேயிருந்தாலும் சரி, ஆசிரியர் என்ற முறையில் அவரைச் சூழ்ந்திருப்பவர்களாலும் எதிர்த்து நிற்பவர்களாலும் தவிர்க்க முடியாத ஒரு நிலைப்பாட்டினை அவர் அடைவது இயல்பே. அவருக்கும் இந்தப் பட்டத்தைச் சூட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏன் என்பது விளங்கவில்லை.

பழைமையை விரும்பும் ஒரு பேராசிரியர் கிளப்பிய பிற்போக்கான ஒரு கொள்கையை — காலவேகத்தோடு நின்றுபிடிக்க முடியாது வீழ்ந்து அழிந்துபோன ஒரு பிரச்சினையை, தேசிய — முற்போக்கு நிலைப்பாட்டில் நின்று, சகல நல்லெண்ணை

கொண்ட எழுத்தாளரும் ஒரே குரலில் எதிர்த்துப் புறங்காணச் செய்தனர். இந்த ஐக்கிய உணர்வினை, ஒரு சிலரைத் தாக்கும் நோக்கத்துடனேயே அந்தக் குரல்கிளப்பப்பட்டதாக, கால முரணேடு வலிந்து எடுத்துக் காட்ட முற்பட்டுச் சரித்திரத்தை மறுதலிப்பது இலக்கிய உலகினைக் கேவலப் படுத்துவதாகும்.

நாவலர் காலமெங்கே? இழிசனர் குரல் எழுந்த காலமெங்கே? நாவலரின் உரை நடையோடு பண்டிதர்கள் செய்யுளைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். செய்யுள் இலக்கியம் படைக்கப்படவில்லையென்றதால்தான். மரபுப் பண்டிதர்கள் இழிசனர் வழக்கிற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள் என்று கூறுவது, எங்கேயோ அடிக்க, பல்லுப் பறந்த கதை யாகத் தெரிகிறது.

வர்க்க அடிப்படையிலேயே சகல பிரச்சினைகளும் அணுகப் பட்டுத் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பது மார்க்ஸியவாதம். இந்த மார்க்ஸிய வாதத்துக்கு முரணாக, வரலாற்றைத் திரித்துக் கூற முற்படுவதுடன், பிரச்சினைகளை — அப்பிரச்சினைகளை உருவாக்கும் பிற்போக்குவாதிகளின் வக்கிரத்தனத்திற்கு நேரே திரே நின்று தீர்க்க முற்படுவது ஆச்சரியமான விஷயம்.

இந்தச் சுருதியைப் பார்த்தால், காலகதியில் பஞ்சமர்களின் எழுத்தாளர் சங்கங்கள் உருவானாலும் உருவாகலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. முற்போக்கு இலக்கியமும் மார்க்ஸியப் பண்டிதர்களும் என்ற இரண்டாவது விடயம் குறித்து அடுத்த இதழில் பார்ப்போம்.

யாழ்நகரில் தரமான தளபாடங்களுக்கு நம்பிக்கையான ஸ்தாபனம்.

டில்கா பேணிச்சர் பலஸ்

234, 236, கே. கே. எஸ். வீதி.

யாழ்ப்பாணம்.

24186

வாடிக்கையாளர்களின் வசதியை முன்னிட்டு புத்தாண்டு வரை இரண்டு மாதங்களுக்கு தவணை முறையில் கொள்வனவு செய்ய வசதி உண்டு என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

மேலும் விவரங்களை நேரில் அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

தூண்டில்

● மல்லிகை ஆண்டு மலர்க் கூட்டங்கள் எப்படி நடந்தன? யார் யாரெல்லாம் பங்கு கொண்டனர்?

கோப்பாய்

த. ரமணன்

கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் வெகு சிறப்பாக மல்லிகைப் பந்தல் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. அது சம்பந்தமான குறிப்புக்களைப் படித்துப் பாருங்கள். பழைய எழுத்தாளர்களில் பலர் வந்து சிறப்பித்தனர். குறிப்பாக இளந் தலைமுறைக்

கலைஞர்கள் ஏராளமாக வந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

● இலக்கிய ஆர்வம் இப்பொழுது நமது நாட்டில் எப்படி இருக்கிறது?

உடுவில். எஸ். தயாபரன்

1960 க்குப் பின்னர் இலக்கிய இயக்கம் குடு பிடித்துள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது. அதிகமாக புதிய புதிய புத்தகங்கள் வெளிவந்துள்ளன, அத்துடன் காழ்ப்புணர்ச்சியும் தனது முணுமுணுப்பைச் காட்டி வருவதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

● விமர்சகர் சிவத்தம்பியின் குரலைச் சமீபகாலமாக மல்லிகையில் கேட்க முடியவில்லையே என்ன காரணம்?

கொழும்பு - 6. ராஜ் ரவீந்திரன்

நண்பர் சிவத்தம்பி தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சென்றுள்ளார். கடந்த ஆறு மாத காலமாக அங்கு ஆராய்ச்சித் துறையில் ஈடுபட்டுழைத்து வந்துள்ளார். அக்டோபர் மாத முற்பகுதியில் நாடு திரும்புமிவர் அடுத்த அரை ஆண்டுக்கு லண்டன் போகப் போகின்றார். எனவே எழுத ஒய்வு கிடைக்கவில்லை. இங்கு வந்த பின் தனது அனுபவங்களைப் பற்றி எழுதுவதாக ஒப்புக் கொண்டுள்ளார். கொஞ்சம் பொறுத்திருங்கள் அவரது அனுபவங்கள் மல்லிகையில் வெளிவரும்.

● சில இளம் எழுத்தாளர்கள் எழுதிப் பேர் எடுப்பதற்கு முன்னரே பழைய எழுத்தாளர்கள் பற்றிக் கதைக்கும்பொழுது எடுத்தெறிந்து பேசுகின்றனரே, இவர்கள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

அச்சவேலி.

க. ராசையா

இப்படியானவர்கள் இறுதியில் குருக்குத்தியடித்த வாழைக் கன்றுகளாகத்தான் போய் முடிவார்கள். அவர்களைப் பற்றி நாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை. ஆனால் வளர வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் அக்கறையுமுள்ள பல இளம் எழுத்தாளர்களை எனக்குத் தெரியும். முதிர்ச்சியடைந்த எழுத்தாளர்களும் இவர்களை அலட்சியம் செய்யாது அரவணைத்து நடந்தால் இவர்கள் அற்புதமான படைப்பாளிகளாக மிளிர்வார்கள் என்பது திண்ணம்.

● திருமதி யோகா பாலச்சத்திரன் எழுதிய வீரகேசரி, தினகரன் கதைகள் பற்றி விதந்து பேசப்படுகின்றதே, அது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

கொழும்பு - 13. ம. ஸ்ரீதரன்

பெண் எழுத்தாளர்களிலேயே புதுமையாகவும் ஆழமாகவும் சிந்திப்பவர் இவர். இக்கதைகளைப் பற்றியும் நான் பல நண்பர்களுடன் உரையாடியிருக்கிறேன். நேரில் அவருக்கும் பாராட்டுத் தெரிவித்துள்ளேன்.

● சிவபெருமானின் கழுத்திலிருக்கும் பாம்பு போலச் சிலர் — பொதுசனத் தொடர்புத்தகவல் சாதனங்களில் வேலை பார்ப்பவர்கள் — முற்போக்காளர்களைப் பார்த்துக் கருடாசௌக்கியமா? எனக் கேட்காமல் கேட்கின்றனரே, இது பற்றி நீங்கள் சிந்திப்பதில்லையா?

ஹட்டன். க. மேசுகன்

இதுகளைப் பற்றி நான் அலட்டிக் கொள்வதேயில்லை. எடுபிடிகள் எப்படியெல்லாமோ நடந்து கொள்ளும். அது பற்றி வருங்காலமே பதில் சொல்லும். எனக்கொரு சம்பவம் ஞாபகம் வருகின்றது. 1929 ம் ஆண்டு

இந்தியாவுக்குப் பூரண சுதந்திரம்தான் வேண்டும் எனக் கோரிக்கைவிடுத்த திலகர் மறைந்து விட்டார். அப்பொழுது சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியின் அதிபராக விளங்கியவர் சி. என். ரென் என்னும் வெள்ளைக்காரர். அவர் திலகர் இழப்புக்குத் துக்கம் தெரிவிப்பதற்காகக் கல்லூரிக்கு விடுமுறை அளித்து விட்டார்.

இதைக் கண்டு கல்லூரி முகாமையாளர்களான தமிழக இந்தியர்கள் கொதிப்புற்றனர். வெள்ளைக்காரனின் தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார்களான இவர்களுக்கு இது பொறுக்கவில்லை. திலகரைக் கௌரவித்த அந்த வெள்ளைக்கார அதிபரையே முடிவில் இடமாற்றம் செய்து தமது அதிர்ப்தியைத் தீர்த்துக் கொண்டனர்.

இப்படியானவர்களுக்கு நமது நாட்டிலும் பஞ்சமில்லையே!

● இலங்கைக் கிரிக்கெட் கோஷ்டிக்கும் இந்தியக் கோஷ்டிக்கும் சென்னையில் நடைபெற்ற போட்டியை ரேடியோவில் கேட்டீர்களா? டெலிவிஷனில் பார்த்தீர்களா?

இணுவில்: எம். ராமேஸ்வரன்

பார்க்கவில்லை, கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன். திலீப் மென்டினின் ஆட்டம் ரொம்பவும் அற்புதமானது. ஒரு விளையாட்டில் இரண்டு இனிங்ஸில் தொடர்ந்து சதம் போட்டது சரித்திர சாதனையாகும். அடுத்து ராய் டயஸ் சதம் போடுவதற்கு 3 ரன்கள் இருக்கும் போது அவுட்டாகியது ரொம்பவும் மன திற்குக் கஷ்டமாக இருந்தது. இருந்தாலும் இந்த இரண்டு இளைஞர்களின் அபார சாதனை விதந்து பாராட்டத்தக்கது. அனுபவமும் திறமையும் மிக்க

இந்திய ஆட்டக்காரர்களுக்கு எதிராக இப்படியாகத் தமது திறமையைக் காட்டிய இளைஞர்களை இந்த நாடே வாழ்த்தி வரவேற்க வேண்டும்.

● மலையகத்திற்கு வருகிறேன்? வருகிறேன் எனக் கடந்த ஆண்டு அடிக்கடி சொன்னீர்கள். ஆனால் வரவில்லை. உண்மையாகக் கேட்கின்றேன் எப்பொழுது வருவீர்கள்.

பதுளை. அ. மோகனதாஸ்

கண்டிப்பாக கூடிய சீக்கிரம் வர முயற்சிக்கின்றேன். எனக்கு உங்களைப் போன்றவர்களின் முகங்களைப் பார்க்கக் கொள்ளை ஆசை. ஆனால் வேலைப் பளு இருந்தும் கூடிய சீக்கிரம் வரத் தெண்டிக்கின்றேன்.

● தமிழகத்தில் ஈழத்து எழுத்தாளர் நூல்கள் வெளிவருவது பற்றி இங்கு பலரும் பல விதமாகக் கதைக்கின்றனரே, இது பற்றி உங்களது கருந்து என்ன?

உடுவில். ஆர். ராஜலிங்கம்

கதைப்பவர்கள் எதைப் பற்றித்தான் கதையளக்க மாட்டார்கள். ஆரோக்கியமான திசை வழியில் நமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் வெளிவரும் போது சில தவிர்க்க முடியாத அசம்பாவிதங்களும் நம் மையறியாமலே நடந்தேறி விடுவதுமுண்டு. அதற்காக இந்த முயற்சியே தவறானது எனத் துணிந்து சொல்பவர்கள் தாமே செய்து காட்ட வேண்டும். தினசரி பேப்பருக்கும் அச்சகக் கூலிக்கும் தவண்டை அடிப்பவன் என்கின்ற முறையில் சொல்லுகின்றேன். கதையடிப்பவர்கள் கதை கட்டிக் கொண்டே இருக்கட்டும். நாம் பயணத்தைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டேயிருப்போம்.

● நீங்கள் யாரை மதிப்பதில்லை, உரும்பராய். க. தவராசா

பொய்யனை, அவதூறுகளை உற்பத்தி செய்து அதை இலக்கிய உலகில் விலை பேசித் திரியும் தொழிற்சாலை மனிதனை; சோஷலிஸம் பேசித் திரியும் ஆஷாடபூதிகளை.

● நீங்கள் அடி நாட்களில் — சிறுவயதில் — மிகக் கடுமையாகக் கஷ்டப்பட்டதுண்டா?

நெடுந்தீவு. ம. த. மோகன்

எனது ஆக்கங்களைத் தொடர்ந்து படித்தவர்கள் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கமாட்டார்கள். எனது இளமைக் கால அனுபவங்களே எனது படைப்புக்களுக்கு அடிச்சரடாக விளங்குகின்றன.

● தமிழகத்து எழுத்தாளர்களுடன் இன்னமும் தொடர்பு வைத்துள்ளீர்களா?

வவுனியா. எ. கனகசபை

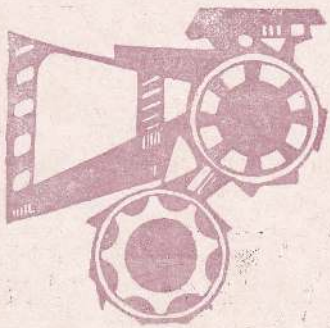
மல்விகைத் தொடர்பு அடிக்கடி நிகழ்வதுண்டு. கடிதத் தொடர்பு தேவை ஏற்பட்டால் எழுதுவதுண்டு. நேரில் போகும் போது அனேகமாக எல்லா எழுத்தாளர்களையும் சந்தித்து உரையாடிவிட்டுத்தான் வருவேன்.

● படைப்பாளிகளின் எழுத்தும் வாழ்க்கை முறையும் முரண்பட்டிருத்தல் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

புகுத்தித்துறை த. மகேஸ்வரன்

நான் கார்த்திகேசனின் அரசியல் மாணவன். இரட்டை வாழ்க்கை வாழும் இலக்கியகாரர் பற்றி எனக்கு நிறையத் தெரியும். இவர்கள் இந்த மண்ணில் வேர்விட்டு உய்ய மாட்டார்கள்!

என்றுமே ஞாபகத்தில் வைத்திருங்கள்
எமது உற்பத்திப் பொருட்கள்
தரத்தில் நிகரற்றவை

நியூ லங்கா அலுமினியம் இன்டஸ்ட்ரிஸ்

அலுமினியப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்வோர்

தலைமை அலுவலகம் :

பேர்ஸ் :

தொழிலகம் :

50, வைமன் றோட்,

24200

20, அராலி றோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணம்.

